

இந்து சாதனம்

(HINDU ORGAN)

புத்தகம்: 120

விநாயக வருடம் சீத்திரைத் திங்கள் 1 ஆம் நாள்
(14.04.2009)

இதழ்: 04

சைவ அன்பர்களுக்கு

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்

எமது புத்தகங்கள் வாங்குங்கள்

நூதர் கைலாசு கோவில் பிள்ளையார்

- சொல்லிச் செல்வார் இரா. செல்வவடிவேல் -

ஒரு கோடி மந்திரங்களைத் தன்னகத்தே கொண்ட சித்திர மண்டபம் ஒன்று திருக்கைலாய மலையில் இருந்தது. பார்வதிதேவியார் முக்கண்ணுடைய பரமசிவனாருடன் அம்மந்திர மண்டபத்திற்கு விஜயம் செய்தனர். அங்கு ஏழு கோடி மந்திரங்களுக்கு நடுவே இரண்டு ஒளிப்பிழம்புகள் தெரிந்தன. அவற்றுள் ஒன்று சமஷ்டிப் பிரணவம், மற்றையது வியஷ்டிப் பிரணவம்.

சிவமும் சக்தியும் அப்பிரணவங்களின் பால் தம் முடைய அருட்பார்வையைச் செலுத்தினார்கள். இரு பிரணவங்களிலிருந்தும் பிள்ளையார் அவதரித்தார். பிள்ளைக்கு பிரணவாகாரமாகிய யானையின் முகம் இருந்தது. தம்மை வணங்கிய பிள்ளையை அள்ளி எடுத்து உச்சிமோந்த இறைவனும் இறைவியும் பெருமகிழ்ச்சியுற்று “உள்ளன்போடு உன்னை வணங்கி வழிபடுபவர்களுக்கு ஏற்படும் சூன்பங்களைக் களைந்து அருள்பூவாயாக” என்று வாழ்த்தினார்கள்.

விக்னேஸ்வரன், விநாயகர், கணநாதன், கணபதி, கணேசன், கணாதிபன் என்று பல திருநாமங்கள் பிள்ளையாருக்கு உண்டு. பக்தர்களின் துன்பம் துடைக்கும் விக்னேஸ்வரன், அதர்மத்தின் வழிநடப்பவர்களுக்கு துன்பத்தைக் கொடுத்து நல்வழிக்கும் கொண்டு வருவார்.

விநாயகர் துணையுடன் - ஈழத்திருநாட்டின் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நல்லூர் கைலாசநாதர் - நல்லூர் கைலாச பிள்ளையார் ஆலயம் பற்றி எழுதுகின்றேன்.

ஈழத்தமிழரின் வரலாற்றைச் சரியான முறையில் கூறும் வரலாற்று நூல்கள் மிகவும் குறைவு. கைலாய மாலை, யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, என்பன முக்கியமானவை. பின்னர் எழுதப்பட்டவை அனைத்தும் மேற் குறித்தவற்றை ஆதாரமாகக்கொண்டே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

செகராசன் என்னும் சிங்கையாரியன் நல்லூர் கைலாசநாதர் ஆலயத்தைக் கட்டுவித்தான் எனக் “கைலாய மாலை” கூறுகின்றது.

சிங்கையாரியன் மதுரைச் சொக்கநாதரை வழிபட முடியவில்லையே என்று சிந்தித்து நல்லூரில் சொக்கநாதர் கோவில் அமைக்க வேண்டும் என்று எண்ண முடையவனாக இருந்தான். பரம்பொருளான சிவன் உமையுடன் கூடிக் கனவிலே தோன்றி நம்பெயர் “கயிலை நாதன், எம்மை மறந்தாயா?” எனக்கூறி மறைந்தார். இறைவன் கட்டளைப்படி ஆகமமுறை தப்பாமல் நல்லூரில் கைலாயநாதர் ஆலயத்தை அவன் அமைத்தான். பிரதிஷ்டை வைபவம் பிராமண ஆசிரியன் கங்காதரக் குருக்கள் மூலம் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

திருக்கயிலாயமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் கயிலைநாதர், நந்திதேவரை நோக்கி “இதுவரை இந்தக் கயிலை மலையிலும் தென்கயிலை எனப்படும் திருக்காளத்தி மலையிலும் இருந்து வருகிறோம். இன்றுமுதல் முன்றாவது கைலாயாகிய நல்லூரிலே கைலாசநாதர் கோவில் மந்திரைய கயிலைகளிற் போலவே அமர்ந்தருள வேண்டும். அங்கு செல்வதற்கு உன் கணங்களும் நீயும் புறப்படுவாயாக” என்ற திருவாக்குக் கூறினார்.

சோழநாட்டிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்து ஆட்சி செய்த சீங்கையாரிய மன்னன் நல்லூரிலே கட்டிய கைலாசநாதர் கோயில் என அழைக்கப்படுகின்றது. இக் கோயில் சம்பந்தமான வரலாற்றுக்கட்டுரை இது.

அதன்படி நல்லூர் கயிலைநாதர் கோவில் வந்து அங்கு பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட விக்னேசுரத்தில் சாந்தித்தியமாகி அரசரும் மக்களும் சிறப்புடன் வாழமாறு அவ்வாலயத்தில் எழுந்தருளினார்.

ஈழத்திருநாட்டில் போத்துக்கேயர் புகுந்து ஆட்சி நடத்தத் தொடங்கிய காலத்தில் தமது சமயத்தையும் திணிக்க முற்பட்டனர். சைவ ஆலயங்கள் உடைத்து நொருக்கப்பட்டன. மத வன்முறையில் பாதிக்கப்பட்டு உடைக்கப்பட்ட கோவில்களில் கைலாசநாதர் கோவிலும் ஒன்றாகும்.

கோவில் இடித்தழிக்கப்படுவதற்கு முன்னர், கோவில் அர்ச்சகராக இருந்த மட்டுவில் குருக்கள், சிவலிங்கத்தையும் அம்பாளையும் சிற்றுருளை பூட்டிய ஒரு வண்டியிலேற்றித் தன் சொந்த ஊராகிய மட்டுவிலுக்குச் கொண்டு போக முயன்றார். பாரம் மிகுந்திருந்தபடியால் வண்டியை இழுக்க அவரால் முடியவில்லை. ஆகவே அம்பாளின் விக்னேசுரத்தைக் கோயில் திருமஞ்சனக் கிணற்றிலே போட்டு விட்டுச் சிவலிங்கத்தை மட்டும் மட்டுவிலுக்குச் கொண்டு சென்றார். இந்தச் சிவலிங்கம் இப்போது மட்டுவில் சந்திரமௌலீசர் ஆலயத்தில் உள்ளது என ம.க. வேற்பிள்ளை பாடிய “ஈழமண்டல சதகம்” நூல் குறிப்பிடுகின்றது. இந்தக் குருக்களே பிள்ளையாருடைய சிலையையும் கிணற்றுட் போட்டிருக்கலாம்.

பின்நாளில் ஆறுமுகநாவலர் கோவில் கிணற்றிலிருந்து விநாயகர் விக்னேசுரத்தை எடுத்தார். கோவில் வளவினாள் ஓலைக்கொட்டில் ஒன்றைக்கட்டி பிள்ளையார் கோவிலை உருவாக்கி வழிபட்டார். நாவலர் இந்தியாவுக்குப் புறப்பட்டபோது நாவலரின் குடும்பத்தினர் கோவிலைப் பராமரித்து வந்தனர்.

நாவலரின் மூத்த சகோதரர் தம்பு என்பவருக்குப் பிள்ளைகள் பிறந்து, பிறந்து இறந்தது. இதனால் தம்பு மிகவும் வருந்தினார். இந்தியாவிலிருந்து நாவலர் தன் தமையன் தம்புக்குக் கடிதம் ஒன்றை எழுதினார். இக்கடிதத்தில் “கிளிப் பிறக்கும் பிள்ளைக்கு கைலாய பிள்ளை எனப்பெயர் வைத்து பிள்ளையார் கோவிலைக் கல்லினால் கட்டுவதற்கு நேர்த்தி வைக்கவும்” என எழுதினார்.

தமையன் தம்பு, தம்பியின் கடிதப்படி உள்ளன்புடன் நேத்திவைத்தார். துயர் துடைக்கும் விக்னேஸ்வரன் அருளினால் ஆண்குழந்தை பிறந்தது. அக்குழந்தைக்கு “கைலாசபிள்ளை” எனப்பெயர் சூட்டப்பட்டது. கோவிலும் ஓலைக்குடியிலிருந்து கற்கோவிலாகியது. 1902 இலும் பாபிலேஷகம் நடைபெற்றது.

வரலாற்றுப் பெருமைக்குரிய யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் கயிலைநாதர் ஆலயம் இன்று “கயிலையபிள்ளையார் கோவில்” என்று அழைக்கப்பட்டு வருகிறது.

1959 ஆம் ஆண்டு தஞ்சாவூரிலிருந்து சிற்ப சாஸ்திர முறைப்படி செய்யப்பட்டுக்கொண்டு வரப்பட்ட நவக்கிரகம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது.

கைலாயநாதர் சிற்பத்தோர் கோவிந்தராஜீ என்னும் தஞ்சாவூர் சிற்பியின் தலைமையில் உருவாக்கப்பட்டது. இவரது தலைமையிலான குழுவினரே வாய்க்

நாள் கோவில்
கைலாச ஓய்வகம்

காத்தரவைப் பிள்ளையார், நல்லூர் கந்தசாமி கோவில் ஆகியவற்றுக்கான சிற்பத்தேரையும் உருவாக்கினார்கள்.

1971 ஆம் ஆண்டு பங்குனி அத்தத்தில் நடைபெற்ற கும்பாபிஷேகத்தில் பஞ்சமுகப்பிள்ளையார் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. தஞ்சாவூரில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்ட விநாயகர் திருஉருவம் சிறந்த சிற்ப இலக்கணத்துடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

1987 ஆம் ஆண்டு ஆலயம் மிண்டும் சேதமடைந்ததுடன், இச்சூழலில் அவல மரணங்களும் நடைபெற்றன. சேதங்கள் திருத்தப்பட்டு 1988 ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் சுவாதி தினத்தன்று புனருத்தாரண கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. இக்கும்பாபிஷேகத்தின் போது இந்தியா விலுள்ள 180 சிவன் ஆலயங்களிலிருந்து மண் எடுத்து வரப்பட்டுள்ளது. அந்த ஆலயங்களிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட தீர்த்தங்களினால் சிவனுக்கு அபிடேகம் செய்யப்பட்டது. இதுபோன்று 64 சக்தி பீடங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட தீர்த்தத்தினால் சக்திக்கும், 32 கணபதி ஆலயத் தீர்த்தத்தினால் விநாயகருக்கும் அபிடேகம் செய்யப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கைலாயநாதர் ஆலயத்தில் நித்திய பூசைகளும், விசேட பூசைகள், திருவிழாக்களும் பாண்டித்தியம் மிக்க அந்தணப் பெருமக்களினால் ஆகமமுறை தப்பாமல் செய்யப்படுகின்றன.

1971 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற கும்பாபிஷேகத்திற்கு சிவலீ ஜ. கைலாயநாதக்குருக்கள் பிரதம குருவாக இருந்தார். சிவலீ கி. சுப்பிரமணியசாஸ்திரிகளின் நெறிப்படுத்தலும் சிவலீ கு.குமாரசுவாமிக்குருக்களின் அனுசரணையும் இருந்தன. 1988 ஆம் ஆண்டு கும்பாபிஷேகத்திற்குப் பிரதம குருவாக சிவலீ ஆ. சந்திரசேகர் குருக்கள் கடமையாற்றினார். சிவலீ கி. சுப்பிரமணியசாஸ்திரிகள் நெறிப்படுத்த திரு. கு. வைத்தீஸ்வரக்குருக்கள் (மணிக் குருக்கள்) அனுசரணையாகவும் இருந்திருக்கிறார். 2003 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற கும்பாபிஷேகத்திற்குப் பிரதமகுருவாக சிவலீ ஆ. சந்திரசேகரக்குருக்கள் இருந்தார். சிவலீ கு. குருசாமிசர்மா நெறிப்படுத்த சிவலீ கு.மணிக் குருக்கள் அனுசரணையாளராகவும் இருந்திருக்கிறார்.

தற்போது ஆலயத்தின் பிரதமகுருவாக இருந்து வரும் மணிக் குருக்கள் அவர்கள் புகழ்பெற்ற சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகளின் வாரிசு எனக் குறிப்பிடலாம். இவர்காசியில், கங்கை ஆற்றங்கரையில் 7 ஆண்டுகள் பயிற்சி பெற்றவர் என்பதனைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடவேண்டும்.

2004 ஆம் ஆண்டு தற்போதுள்ள புதிய மண்டபம் அமைக்கப்பட்டது. இம்மண்டபம் “சௌபாக்கிய கௌரி” மண்டபம் எனப்பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது. திருக்கைலாயத்தில் உள்ள மண்டபப்பெயர், இம்மண்டபத்திற்கும் சூட்டப்பட்டுள்ளமை சிறப்பாகும். முன்பு இவ்வாலய மண்டபத்தில் இளைஞர் பலர் இருந்து “உலக உலா வருவார்கள்.” ஆனால் புதிய மண்டபம் அமைத்த பின்னர் தேவையில்லாமல் யாரும் இருப்பதில்லை என ஆலயத்தின் மீது மிகுந்த பக்திகொண்ட அன்பர் ஒருவர் என்னிடம் குறிப்பிட்டார்.

திருக்கைலையில் உள்ள சௌபாக்கியகௌரி மண்டபத்தில் சிவன், பார்வதி சமேதராக அமர்ந்திருந்து அன்பர்களின் ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்கு அருள்புரிவதாக நம்பப்படுகிறது.

இந்த ஆலயச் சூழலில் ஏற்பட்ட அவல மரணங்களினால் ஏற்பட்ட பாதிப்பினை நீக்கும் பொருட்டு 2005 ஆம் ஆண்டு தைப்பூசத்தன்று பிரஸ்னம் (சுய வழிபாட்டு முறை)செய்யப்பட்டு 108 சிவலிங்கங்களாக சிவலீ ஆ. சந்திரசேகரக் குருக்களினால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளன. அடியவர்கள் தாமே பாலபிடேகம் செய்து பூச்சொரிந்து சுயமான முறையில் வழிபாடு செய்யலாம் என்பது மிகவும் சிறப்பான விடயமாகும். இறைவனுக்கும் பக்தர்களுக்கு மிடையில் யாரும் இல்லாமல் வழிபாடுசெய்யும் ஒருங்கு முற்காலத்தில் இருந்திருக்கிறது என்பதை நினைவூட்டும் முறையாக இச்சுயவழிபாட்டு முறை அமைந்துள்ளது.

பிள்ளையார் கதைப்படிப்பு நடைபெறும் 21 நாட்களும் இங்கு சிறப்பான கணபதி ஹோமம் நடைபெற்று வருகிறது.

ஆலயத்தின் குரு, மணிக் குருக்கள் அவர்களிடம் ஆலயத்தின் கிரியைகள் பற்றி அறிந்துகொள்வதற்கு முற்பட்டேன். கோவில் நடைபெற்ற யாகங்கள் பற்றியும், சங்காபிடேகம் முதல் நடைபெறும் அனைத்துக் கிரியைகள் பற்றியும் விளக்கமாகக் குறிப்பிட்டார்கள். கிரியைகளுக்குத் தேவையான பொருட்களைச் சுத்தமான முறையில் சேகரிப்பது கிரியைக்குரிய நேரம், கிரியைக்குரிய மந்திரங்கள் போன்ற தகவல்களைக் கூறினார்கள். பெளர்ணமி பூசை (விளக்குப்பூசை) உங்கள் ஆலயத்தில் நடைபெறுகிறதா? எனக் கேட்டேன். சரியான முறையில் செய்யமுடியாத எந்தப் பூசையும் இங்கு நடைபெறுவதில்லை எனவும் குறிப்பிட்டார்.

‘பஞ்சாமிர்தம்’ செய்வது எப்படி? அரிசியை நீரில் ஊற வைத்து நைவேத்தியமாக வைக்கும் அவசர உலகில் பஞ்சாமிர்தத்தை இவ்வளவு நேரத்தியாகச் செய்வது என்பது ஆச்சரியமான விடயமாகப்பட்டது. வேறு ஆலயத்தின் குரு ஒருவருக்கு பஞ்சாமிர்தம் செய்யும் முறையை விளக்கி கூறிய போது பஞ்சாமிர்தம் செய்யும் முறையை அடியேனும் அறிந்துகொள்ள முடிந்தது.

நாவலர் மரபினரே இக்கோவிலின் நிர்வாகிகளாக (மனேஜர்) இன்றுவரை இருந்து வருகின்றனர். விநாயகர் அருளால் பிறந்த கைலாயபிள்ளைக்கு மூன்று பெண் குழந்தைகள் இருந்தார்கள். ஆண் சந்ததியில்லை. இதனால் அக்கால வழக்குக்கு அமைய கோவில் நிர்வாகத்தை நாவலரின் தமையன் சின்னத்தம்பியின் மகன் இராமலிங்கம் ஏற்றுக்கொண்டார். அதன் தொடர்ச்சியாக இராமலிங்கத்தின் மகன் பொன்னம்பலமும், பொன்னம்பலத்தின் மகன் இராமலிங்கமும் மனேஜர்களாகச் செயற்பட்டனர்.

பேரன் இராமலிங்கத்தின் மனைவி இலட்சுமி அம்மாளர் ஆவார். 1985 ஆம் ஆண்டு இராமலிங்கம் இறந்த பின்னர் அவரது மனைவி இலட்சுமி கோவில் நிர்வாகியாகப் பொறுப்பு ஏற்றார். இராமலிங்கம் தம்பதியருக்கு நான்கு பெண் குழந்தைகள் உண்டு.

திருமதி இராமலிங்கம் இலட்சுமி தனது உடல் நலம் மற்றும் காரணங்களினால் ஆலயத்தைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பை ஆலய பிரதம குருவாக இருக்கும் வைத்தீஸ்வரக் குருக்களிடம் (மணிக் குருக்கள்) ஒப்படைத்தார். ஆலயத்தின் பூசைகள், திருவிழா, திருப்பணி வேலைகளும் அவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. மணிக் குருக்களின் பொறுப்பில் ஆலயம் சிறப்பான முறையில் நடைபெறுகிறது.

(வளரும்)

மங்கல விளக்கேற்றுகள்

- பண்டிதர் சோ. இளமுருகனார் -

மங்கல விளக்கேற்றுகள் என்பது மங்கலம் விளக்கு ஏற்றுதல் என்னும் மூன்று சொற்களாலாய் தொடர்மொழி. அவற்றுள் மங்கலமென்பது, நன்மை, நலம், காரிய சித்தி, பொலிவு, அறம் என்னும் பல பொருள்களைப் பயக்கும். ஆகவே, மங்கலத்தைத் தரும் விளக்கையேற்றி வணங்குதல் என்பது அதன் திரண்ட பொருளாம்.

தமிழ் நாட்டிலே, எல்லா மங்கல கருமங்களையும் விளக்கேற்றி வணங்கித் தொடங்கும் வழக்கம், மிகப் பழைய காலந்தொட்டு நிலவி வருகின்றது. அது தமிழ் மக்களின் விழுமிய பண்பாட்டையும் உயர்ந்த கடவுட் கொள்கையையும் காட்டுகின்றது.

விளக்கேற்றி வழிபடுதற்கு முன்பு செயற்பால சில கருமங்களை அறிதல் நன்று. இங்கே கூறப்படுவன எல்லார்க்கும் எளியனவாய்ப் பொது வகையில் அமை பவை.

மங்கல கருமத் தொடங்கும் இடத்தையும், அதன் அயற் புறத்தையுந் தூய்மை செய்து, பொதுவிடமாயின், அங்கே ஒரு பீடம் வைக்க, அதனை வெண்குளியால் மூடி அழகுபடுத்துக. வேண்டாமாயின், அவ்விடத்தின் மேலே வெண்குளியால் விதானம் அமைத்தலும் நன்றாம். அழகு படுத்திய பீடத்திலே தலைவாழையிலைத் துண்டையிட்டு, ஒரு படி நெல்லையாயினும், நீருடன் சேர்ந்த மஞ் சட் பொடி அளைந்த பச்சையரிசியையாயினும் அதன் மேற் பரவி ஒப்பஞ் செய்து நிறைகுடம் வைக்க. எடுத்த கருமம் முட்டின்றி முடிதற் பொருட்டுக் காப்புத் தெய்வமாகிய பிள்ளையாரை வாழையிலையின்மேல் தலைமாட்டில் மாவிலையில் வைக்க.

பழம், பாக்கு, வெற்றிலை, மஞ்சள், மலர் வகை, சந்தனம், திருநீறு, குங்குமம், முதலிய மங்கலப் பொருள் களை ஆங்காங்கே அழகுற வைக்க. மலர்களுட் செம்மலரும் வெண்மலரும் சிறந்தவை. குத்துவிளக்கைக் கிழக் குப் புறமாக வைக்க. நிறைகுடம், குத்துவிளக்கு என்பவற்றின் முடியிலே பூச்குடுக.

பிள்ளையாருக்குச் சந்தனம், குங்குமம் முதலியன அணிந்து பூவும் அறுகுஞ் சாத்துக. குத்துவிளக்குக்கு அவ்வாறே அழகுபடுத்தி நாற்புறமும் திரியிட்டுத் தேங்காய்நெய் விடுக.

சாம்பிராணி ஊது வத்தி முதலியவற்றால் நறும் புகை எடுக்க, இவ்வாறு நிகழ்ந்த வழி, திருநீறு பெய்த ஒரு சிறுதட்டிலே கருப்பூரத்தைபிட்டு

ஞ்சு சுடர் கொளுத்தித் தேங்காய் உடைக்கப் பல்பயங்குறங்க. மங்கல விளக்கேற்றித் “திரிகரண சுத்தியும் காரிய சித்தியும் அருள்வா” யென்று நீடு நினைக்க. நினைந்த பின்பு அருட்பாடலோதி வணங்கித் தங்கருமத்தைத் தொடங்குக.

இச்சடங்கு வகையெல்லாஞ் சைவத்தைச் சார்ந்தவை. பழந் தமிழர் வாழ்வுடன் சைவச்சடங்கு வகை இறுகப் பின்னிக் கிடந்ததை யாரும் மறுக்கார். பல வேறு காரணங்களாற் சைவச் சார்பு நிலைதளர்ந்து வரும் இந்நாளிலே, நிறைகுடம் வைத்து விளக்கேற்றித் தங்கருமத்தைத் தொடங்குவர்.

அத்தொடக்கத்தை ஆங்கிலச் செய்தித்தாள்கள் “பழைய வழக்கமாகிய நெய் விளக்கேற்றி அடிக்கல் நாட்டினார்” என்று செய்தியுரைத்தலைக் கிழமை தோறும் படிக்கின்றோம்.

சைவச் சார்பில்லாத தமிழரும் விளக்கேற்றித் தாம் வழிபடுந் தெய்வத்தை அதுவாகப் பாவித்து வணங்கித் தங்கருமத் தொடங்குதல் மிக நன்றாம். பெரும்பான்மையான சமயங்கள் தங்கடவுளர் ஒளி வடிவின் என்பதை உடன்படுகின்றன. “புத்த ஞாயிறு தோன்றுங்காலைத் திங்களும் ஞாயிறுந் தீங்குறா விளங்கும்” எனப் புத்தரை ஞாயிறாக உருவகஞ் செய்து கொண்டதை மணிமேகலையிற் காண்கின்றோம். “இயேசு என்னுயிர்க்கு ஒளியாக இருக்கின்றார்” என்று கிறிஸ்தவ சமயம் கூறும்.

இனி, இந்நாளில் இலங்கையில் அரசியல்வாதிகள் முதலானோர் எக்கருமத்தைத் தொடங்கும்போதும், விளக்கேற்றித் தொடங்குதல் பெருவழக்காகிவிட்டது. அதனால் அத்துணை ஏற்றமாகக் கலாசாரம் வளர்ந்து கொண்டது என்று கருதற்க. சமயா சாரமும் அன்பும் வணக்கமும் இன்றி விளக்கேற்றிக் கருமத் தொடங்குதல் அருவருக்கத்தக்க செயலாகும்.

பலவகைத் திறப்பு விழாக்கள், அடிக்கல் நாட்டுதல் முதலிய வைபவங்களை விளக்கேற்றித் தொடங்குகின்றனர். அது மிக நன்று. பழைய பண்பாடு அழியாமற் காக்கப்படுகின்றது. ஆனால், அதன் உயிர் நாடியான உண்மையை எவருங் கருத்திற் கொள்ளுகின்றிலர். விளக்கிலே விளங்குஞ் சோதியைக் கடவுளாகப் பாவித்து, நெஞ்சார நினைந்து வாயார வாழ்த்தி வணங்கி, எடுத்த

கமரும் இனிது முடியுமாறு வேண்டுதல் இன்றியமையாததாகும். அங்ஙனம் நிகழ்வது பல்வாயிரத்துள்ளே ஒன்

‘மங்கல விளக்கேற்றுவதன் நோக்கம் என்ன? விளக்கேற்றுவதற்கு முன்னர் செய்யப்படவேண்டிய ஏற்பாடுகள் எவை? யார், எவ்வாறு விளக்கேற்ற வேண்டும்? 1967 ஆம் ஆண்டில் ‘தீனகரன்’ இதழில் வெளியான இக்கட்டுரையில் விடைகளைக் கண்டு அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துங்கள்.

விளக்கேற்றறுதல்

றாகலாம். நாட்டின் கல்வி வளர்ச்சிக்கென்றும், கலாசாரப் பாதுகாப்புக்கென்றும் கொடுக்குக்கட்டி நிற்கும் அரசியற் பெரியோர்களிற் பலர், ஒரு கையில் வெண் சுருட்டு எரியக் கால்களிற் சப்பாத்து செருப்பு முதலிய பாதுகாக்கள் மிளிர்த் தெய்வ சிந்தனையின்றிச் சித்தம் பிறிதாகிச் சிரித்து விளக்கேற்றிக்கொண்டு வைபவங்களைத் தொடங்குதல் உய்தியில் குற்றமாகும்.

பல்லாண்டு காரும் உயர்ந்த நோக்கத்துடன் கடைப் பிடிக்கப்பட்டு வந்த பண்பாடு, இவ்வகை வேண்டாப் பழக்கங்களால் இகழப்படுகின்றது. காணவுங் கருதவும் முடியாத கடவுளை ஒளி வடிவில் வைத்து வழிபடும் விழுமியக் கருத்து நிந்தனை அடைவது மட்டுமன்றிக் கடவுளும் நிந்திக்கப்படுகின்றார். ஆ! இதுவோ மங்கல விளக்கேற்றுதலின் தத்துவம்? இதனைத்தடுத்து உண்மையுரைப்பார் இல்லையா?

வைபவங்களை விளக்கேற்றித் தொடங்குதலே சாலப் பயன்தருமென்று நம்புவோர், செருப்புச் சப்பாத்து முதலியவற்றைக் கழற்றிவிட்டுத் தம்மைத் தூய்மை செய்து, தாம் வழிபடுந் தெய்வத்தை அவ்விளக்கின் சுடராகப் பாவித்து வாழ்த்தியும் வணங்கியுந் தொடங்கக் கடவர். அதுவே முறை. அதுவே சிறந்த கலாசாரத்தை மதித்து வளர்த்துப் பாதுகாக்கும் நெறி.

நாட்டின் எதிர்காலச் செல்வங்களாகிய இளைஞர் அந்த நல்ல முறையைப் பார்த்துப் பழகிக் கொள்வர். அவர்கள் கருத்திலலாத வெறும் போலிச் செய்கைகளைக் கண்டு, அவற்றை உண்மையென்று நம்புவார் களாயின், அவர்கட்கு விளக்கேற்றித் தொடங்குதலின் தத்துவத்தை அறிவுறுத்துதல் அரிதாகும்.

இனி, விளக்கின் சுடர்க்கொழுந்து சிவத்தின் வடிவமாகும். அதனைச் சிறிது விளக்குவோம்.

ஓம் என்பது பிரணவம். அ. து அகரம், உகரம், மகரம் என்னும் மூன்று எழுத்துக்களாலாகி உலகத் தோற்றத் துக்குக் காரணமான முதலோசை. அது தூய ஒளிவடிவானது. சிவலிங்கமும் பிரணவ வடிவமுடையது. ஆகவே, சிவலிங்கமும் ஒளிவடிவமுடையது. அவையிரண்டும் சிவத்தின் அருட்குறிகள். ஓங்காரம் அருவப் பொருள். சிவலிங்கம் அருவருவப் பொருள்.

அச்சிவம், ஞாயிற்றிலும் திங்களிலும் செந்தீயிலும் கலந்து நின்று, உலகம் நிகழ்தற்பொருட்டு விளக்கந்

தருகின்றது. ஆகவே காணவுங் கருதவும் முடியாத சிவப்பொருளை அம் மூன்றிலும் வைத்துக் கருதி வழிபடுதல் எளிதாகும் என்று கண்ட அருட் சான்றோர், அவ்வழிபாட்டைப் பல்லாயிர வாண்டுகட்கு முன்னரே விதிப்பாராயினர்.

நாகரிக வாழ்விலே மிக மேம்பட்டுத் திகழ்ந்த பாரதநாடும், கிரேக்க நாடும், எகுபதி நாடும் இம் முச்சுடர்களையும் கடவுள் விளங்கும் ஒளிப் பொருள் களாகக் கருதி வழிபட்டு வந்தமை வரலாற்றால் அறியப்படும். இன்றைக்கு ஐயாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னிருந்த ஆசிரியர் தொல்காப்பியரும்

**‘கொடிநிலை வள்ளி கந்தழியென்ற
வடுநீங்கு சிறப்பின் முதலான முன்றும்
கடவுள் வாழ்த்தோடு கண்ணிய வருமே .’**

என்று கூறியருளியதும் காண்க. கொடி நிலை - ஞாயிறு வள்ளி - திங்கள், கந்தழி - தீப்பிழம்பு.

இனி, அம் மூன்று சுடர்களையும் சிவத்தின் கண்களாகச் சைவநூல்கள் கூறும். “சுடர் மூன்றுங் கண் மூன்றாக் கொண்டான் றான்காண்,” என்னுந் தேவாரத் திருமுறையும் அதனை வலியுறுத்தும். அதன் கருத்து எம்பெருமான் அம்மூன்றிலுங் கலந்து நின்று அவற்றைத் தொழிற்படுத்துவர் என்பதாம். ஞாயிறு - வலக்கண். திங்கள் - இடக்கண். செந்தீ - நெற்றிக் கண். இனித் “தேயமாரொளிகளெல்லாஞ் சிவனு ருத்தேதென்னார்” என்று சிவஞானசித்தியார் கூறுதலி னால், இவ்வுலகிற் காணப்படும் ஒளிப் பொருள்கள் எல்லாம் செம்பொருட் சிவத்தின் விளக்கமாமென்று துணியப்படும். “மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே” - “சோதியே சுடரே குழொளி விளக்கே” என்று அருட் சான்றோர் கூறியதுங் காண்க.

தலைமை பற்றித் தம்முள்ளே செருக்கிச் சிவத்தின் அடியையும் முடியையும் தேடப் புகுந்து காணாமையாற் செருக்கடங்கிய அரிக்கும் அயனுக்கும் அளப்பரிய சோதி வடிவிற் காட்சி கொடுத்த வரலாற்றையும் நோக்கியறிக.

இனிச், சிவம் மிகச் சேய்மையிற்றுலங்கும் ஞாயிற்றிலும் திங்களிலும் முனைந்து நின்று விளங்குதல் போலவே, எம்மைச் சூழ்ந்து காணப்படும் தீயிலும் விளங்குதலால்,

மங்கள விளக்கேற்றுகள்

அதனை அவர்க்குத் திருமேனியாகக் கொண்டு சான்றோர் வணங்கி வருவாராயினர். “முழுத்தழன்மேனி - சொக்க தாகக் காட்டிய தொன்மையும்” என்று மணிவாசகப் பெருமான் கூறியருளியிருப்பதுங் காண்க.

பழைய இருக்கு முதலிய மறைகளும், அவற்றின் வழிப்பட்ட நூல்களும் சிவத்தை தீப்பிழம்பாக வைத்து வழிபட்டனவென்று வரலாறு கூறும். திருக்கோயிற் சடங்கு கட்டும், மணச் சடங்கு, பிணச் சடங்குகட்டும் தீ வளர்த்த லும், விளக்கேற்றி வைத்தலும், அவற்றைச் சிவமாகவே கருதி வழிபடுவதும் இன்றுகாறும் நடைபெற்று வரும் நிகழ்ச்சிகளாம். சுருங்கச் சொல்லுங்கால், வைதிக சைவச்சடங்குகளிலே தீ வளர்த்து வழிபடுதல் முதன்மையுடைய தாமென்றுணர்க.

இனி, ஐம்பூதங்களும் சிவத்தின் விளக்கத்திற்கு இடமாயினும் தீப்பிழம்பு ஒன்றே அவருடைய அருள் விளக்கத்தை ஒருவாற்றான் காட்டி அவரை உருவடிவில் வழிபடுதற்கு இயைந்த கருவியாய் ஏனைப் பூதங்களைக் காட்டிலும் மேலோங்கித் தூயதாய் நிற்பது.

சிவம், மன்னுயிர்களின் அகத்தே நின்று தன்னை ளொளியால் மலவிருளைப் போக்கி அருள் விளக்கந்

தருதல் போலத் தீப்பிழம்பும் மன்னுயிர்களின் புறத்தே யுள்ள இருளைப் போக்கி விளக்கந்தருகிறது.

சிவந்தாமே தூயராயிருந்து ஒன்றிலுந் தோயாது. தூய்மையில்லாத உயிர்களையும் மாயையையும் தூய தாக்குதல் போலவே, தீப்பிழம்பும் தானே தூய தாயிருந்து ஒன்றிலுந் தோயாது தூயவல்லாப் பொருட் களைத் தூயதாக்கிக் கொள்கிறது.

சிவம் அருவாயும் உருவாயும் நீக்கமற நிறறல் போல, தீப்பிழம்பும் பொருள்களில் அருவாயும், உண்டாய வழி உருவாயும் நீக்கமற நிறைந்து நிற்கின் றது.

இங்ஙனம் தீப்பிழம்பு சிவத்தை ஒருவாற்றான் ஒத்து நின்று அவரியல்பைச் சிறிதளவிற்காட்டுதல் காண்க. இவற்றின் திட்ட நுட்பங்களை மாப்பெரும் புலவர் மறை மலையடிகளார் எழுதிய திருவாசக விரிவுரையிற் கண்டு தெளிக. இத்துணையுங் கூறிய வாற்றான், தீப்பிழம்பு சிவத்தை ஒருபுடையெடுத்து நிறறலாலும் அவரது அளப் பரிய அருளொளியில் அணுமாத்திரையே அதனிட மிருந்து உலகை நடைபெறச் செய்து வருவதாலும் விளக்கைக் கும்பிட்டு வழிபடுதல் மிகவுயர்ந்த கடவுள் நெறி என்பது போதரும். *

அடியார்களின் குறிக்கோள்

- பேராசிரியர் அ. ச. ஞானசம்பந்தன் -

அடியார்கள் என்பவர்கள் தம் உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தும் இறைவனுடைய உடைமை என்று உறுதியாக நம்பி வாழ்பவர்கள். அந்த இறைவனின் அடியார்கள், யாது வேண்டினும், தம் உயிரையே வேண்டினும் மிக மகிழ்ச்சியுடன் தருதலே தம் கடமை என்று நினைப்பவர்கள். கேட்கப்பட்ட பொருள் எதுவாயினுஞ் சரி அதனை அகமிக மகிழ்ந்து தருதலே அவர்கள் வாழ்க்கையின் குறிக்கோள். ஒருவரிடம் கேட்கப்பட்ட பொருள் மனைவியாகவும், மற்றொருவரிடம் பிள்ளையாகவும் மூன்றாம் வரிடம் வெறும் சோறாகவும் இருக்கலாம். அதுபற்றிக் கவலை இல்லை. இம்மூன்று பேரும் தாம் தருகின்ற பொருள் எது என்பதைப் பற்றிக் கவலை அடையாமல்,

“தருதல்” ஒன்றுதான் அறிய வேண்டுவது. தரப்பட்ட பொருள் எவ்வளவு வேறுபட்டாலும் தருபவருடைய குறிக்கோள் மாறுபடுவதில்லையல்லவா?

இந்தப் பெரிய உண்மையை அறிவுறுத்தவே பெரிய புராணம் எழுந்தது. வாழ்க்கையில் ஓர் ஒப்பற்ற குறிக்கோளைக் கொண்டு வாழ்ந்து அதனால் பிறப்பின் பயனைப் பெற்றவர்கள் வரலாற்றை நமக்குக் கூறுமுகமாகப் பெரியபுராணம் அத்தகைய வாழ்வை நாமும் மேற்கொள்ளத் தூண்டிற்று. எனவே, குறிக்கோளற்ற வாழ்வாகிய பெருநோய் பிடித்த சமுதாயத்திற்கு மருந்தாய் அமைந்தது பெரியபுராணம். *

திருவாவடுதுறை ஆதீனமும் இலங்கையும்

- சிவா. சரணன் -

(‘இந்துசாதனம்’ - 2009 பங்குனி இதழ் 2 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஆறுமுகம்பிள்ளை அவர்களிடமிருந்த உள்ளார்ந்த ஆற்றல்கள் பலவும், அவற்றைச் சரியாக இனங்கண்டு திருவாவடுதுறை ஆதீனம் அவருக்கு வழங்கிய “நாவலர்” பட்டமும் இணைந்து, நாவலர் என்றால் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஆறுமுகநாவலர் அவர்களே என்ற நிலை தமிழ் கூறும் நல்லுலகெங்கும் உருவாகக் காரணமாக அமைந்தன.

பலர் நன்கறிந்திராத வேறொரு சிறப்பையும் திருவாவடுதுறை ஆதீனம் நாவலர் அவர்களுக்கு வழங்கியது.

1903 ஆம் ஆண்டு தை மாதத்தில் “திருத்தொண்டர் புராணம் மூலமும் சூசனமும்” என்ற நூலின் விசேட பதிப்பொன்றை, பதிப்பாசிரியர் திருமயிலை செந்தில்வேலு முதலியார் வெளிக்கொணர்ந்தார்.

நூல் முகப்பில் “திருவாவடுதுறை ஆதீனம் ஸ்ரீலஹி அம்பலவாண தேசிக முர்த்திகள் ஆளுகைப்படி” அந்தப் பதிப்பு வெளியாகின்றதென்ற குறிப்பும், முகப்புப் பக்கத்தின் பின்புறத்தில், “இ.து ஸ்ரீலஹி ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள் பிரதிக்கிணங்கப் பதிப்பிக்கப்பட்டது” என்ற குறிப்பும் இடம்பெற்றன.

நாவலர்வர்களுடைய பிரதி என்றால், அது சுத்தமானதாக, சரியானதாக, தெளிவு நிறைந்ததாக இருக்கும் என்பது குருமகாசந்நிதானம் அவர்களின் கணிப்பு என்பதும், நாவலர் அவர்களுடைய பெயருக்கு முன்னால் ஸ்ரீலஹி (ஸ்ரீலக்ஷ்மீ) என்ற அடைமொழி இடம்பெற்றது குருமகாசந்நிதானம் அவர்களுடைய ஆணையின் விளைவே என்பதும், மேலேயுள்ள இரண்டு குறிப்புக்களையும் இணைத்துப் பார்க்கும்போது புலனாகின்றன.

ஓர் ஆதீனத்தின் தலைவரான குருமகாசந்நிதானம் அவர்களின் பெயருக்கு முன்னால் இடப்படும் “ஸ்ரீலஹி” என்ற அடைமொழி, ஆதீனத் தலைவர் அல்லாத சைவத் தமிழ்த் தொண்டர் ஒருவரின் பெயருக்கு முன்னால் இடம்பெற்றது. இதுவே முதல் தடவை என்பது சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது.

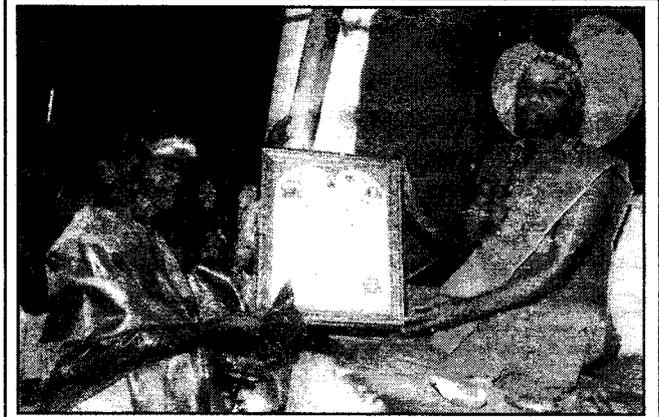
சிதம்பர சபாநாத புராணம், சிவகர்ணாமீர்தம் சதூர் வேத தாற்பரிய சங்கிரகம், திருவிடை மருதூர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, திராவிடப் பிரகாசிகை முதலிய பல நூல்களை எழுதிய யாழ்ப்பாணம் - கோப்பாய் சபாபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்குப் பதினாறாவது குருமகாசந்நிதானம் அருள்திரு. சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் “நாவலர்” பட்டத்தை வழங்கிக் கௌரவித்தார்கள்; நல்லூர் தமிழறிஞர் சிற. கைலாசபிள்ளை அவர்களுக்கு “வித்துவான்” பட்டத்தை வழங்கினார்கள்.

தமிழ்த் தாத்தா உ. வே. சாமிநாத ஐயர் அவர்களின் தமிழ்த்தொண்டு உலகறிந்தது. நலிந்த நிலையிலிருந்த பழந்தமிழ் ஏடுகளைத் தேடி எடுத்து, ஒப்புநோக்கி, அவர் அச்சுவாகனம் ஏற்றியதனாலேதான்

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களை எல்லோராலும் இன்று பார்க்க முடிகின்றது; படிக்க முடிகின்றது; அவற்றைப் பயன்பெற முடிகின்றது.

நூற் பதிப்புத்துறையில் அவருக்கு முன்னோடியாக விளங்கியவர் யாழ்ப்பாணத் தமிழறிஞர் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை என்பதும் இவருடைய பதிப்புப் பணிக்கு உதவியாக இவ்வாதீனத்திலிருந்த தொல்காப்பியம், சூளாமணி, இலக்கண விளக்கம், கலித்தொகை முதலிய பல ஏட்டுச் சுவடிகளை வழங்கியவர் பதினாறாவது குருமகாசந்நிதானம் அருள் திரு. சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் என்பதும் குறிக்கத்தக்கவை.

யாழ்ப்பாணம் சித்தன்கேணியைச் சேர்ந்த தமிழறிஞர் அம்பலவாணர் அவர்களையும் திருவாவடுதுறை ஆதீனம் “நாவலர்” விருதுடன் கௌரவித்தது.

2008 ஆம் ஆண்டில் கலாபுஷணம் K. S. R. திருஞான சம்பந்தன் அவர்களுக்குத் ‘துறைசை ஆதீனத் திருமுறைத் தோன்றல்’ என்ற விருதை சீர்வளர் சீர் சிவப்பிரகாச தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் வழங்கி, மூன்றாவது தடவையாகவும் கௌரவித்தார்கள்.

கி.பி 14 ஆம் நூற்றாண்டில் இந்த ஆதீனத்தை நிறுவும்படி அருள்திரு நமசிவாய முர்த்திகள் அவர்களுக்கு அருளாணை வழங்கியவர் சித்தர் சிவப்பிரகாச என்பதை இக்கட்டுரையின் தொடக்கப் பகுதியிற் குறிப்பிட்டிருந்தேன்.

அருள்திரு சித்தர் சிவப்பிரகாச தேசிகர் அவர்களின் பெயரைத் தீட்சா நாமமாகக் கொண்டு இந்த ஆதீனத்தின் இருபத்து மூன்றாவது குருமகாசந்நிதானமாக இப்போது அருளாட்சி செய்துவரும் சீர்வளர் சிவப்பிரகாச தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் 1983.04.07 இல் ஞானபீடத்தில் எழுந்தருளினார்கள்.

இவர்களுடைய அருளாட்சியில் முன்னரைவிடப் பரந்து விரிந்த அளவிலே சமயப் பணி, தமிழ்ப் பணி, சமுதாயப்பணி, கல்விப் பணி, திருக்கோயிற் திருப்பணி முதலானவை மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. →

தருவாவடுதுறை ஆத்னமும் இலங்கையும்

பிரதேச, நாட்டு எல்லைகளைப் பின்தள்ளி, பண்ணி சைவாணர்கள், புலவர்கள், சித்தாந்த வித்தகர்கள், சிவாச்சாரியார்கள், கலைஞர்கள், தமிழறிஞர்கள், முதலியோருள் மிகச் சிறந்தவர்கள் தெரிவுசெய்யப்பட்டு அவர்களுக்கு ஆண்டுதோறும் பரிசுகள், விருதுகள், பாராட்டுக்கள் வழங்கப்படுகின்றன. இத்தகையோருள் இலங்கையைச் சேர்ந்த கீழ்க் கண்டவர்களும் (கட்டுரையின் முடிவில் பட்டியல் தரப்பட்டுள்ளது) இடம் பெறுகின்றனர்.

தனி மனிதர்களுடைய ஆன்மீகச் செயற்பாடுகள், ஆற்றல்கள், சாதனைகள் போன்றவற்றை நன்கு கணித்து, உரிய பாராட்டுக்கள், பரிசுகளை வழங்கும் இவ்வாதீனம், அன்பர்களின் கூட்டு முயற்சியை ஊக்குவிக்கும் வகையில், மக்கள் மத்தியிற் சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்களைப் பரப்பி, மக்கள் சமய வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு வழிகாட்டியும் உதவி செய்தும் வரும் சமய அமைப்புக்களுக்கும் விருதுகள் வழங்கி உற்சாகப்படுத்துவதை 2001 ஆம் ஆண்டிலிருந்து வழக்கமாக்கிக் கொண்டுள்ளது. இந்தவகையில், கடந்த ஒரு நூற்றாண்டுக்கு மேலாகப் பன்முகப்பட்ட சைவசமயப் பணிகளைச் செய்து வரும் நமது யாழ்ப்பாணம் சைவ பரிபாலன சபைக்குச் “சித்தாந்த சைவச்சுடர் நிலையம்” என்ற விருதினை வழங்கிக் கௌரவித்துள்ளது.

*

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளை அவர்களின் தமிழ் நூற்பதிப்புப் பணிக்கு உதவிய இவ்வாதீனம் அன்னாருடைய நூற்றாண்டு விழாவையும் சிறப்பாகக் கொண்டாடி அவருடைய தமிழ்ப் பணியைக் கௌரவித்தது. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களின் நூல்களை ஆய்வுசெய்து நூல் எழுதிய சென்னை மாநிலக் கல்லூரி இணைப் பேராசிரியர் திரு. ப. தாமரைக்கண்ணன் அவர்களுக்கு “அருந்தமிழ் ஆய்வுரைச் செம்மல்” விருதையும் ரூ 3000/= பொற்கிழியையும் 2008.10.09 ஆந் திகதி நடைபெற்ற விழாவிலே வழங்கிக் கௌரவித்தார் இப்போதைய குருமகாசந்நிதானம்.

நாவலர் அவர்களின் சைவத் தமிழ்ப் பணிகளின் தன்மையையும் இன்றியமையாமையையும் இப்போதைய தலைமுறையினருக்குச் சரியாகவும் தெளிவாகவும் எடுத்துச் சொல்லும் உயர்ந்த நோக்குடன், ஆண்டுதோறும் ஆதீனத்திலே “தவத்திரு ஆறுமுகநாவலர் விழா”வைக் கொண்டாடுவதற்கும் இப்போதைய ஆதீன முதல்வர் அவர்கள் ஏற்பாடுகள் செய்துள்ளார்கள் (2008.11.30 ஆந் திகதி ஆதீனத்தில் நடைபெற்ற நாவலர் விழா சம்பந்தமான விபரங்கள் “இந்து சாதனம்” 2009- மாசி இதழில் வெளிவந்துள்ளன.)

இலங்கையின் பாடல்பெற்ற திருத்தலங்களுள் ஒன்றான திருக்கேதீஸ்வரத் திருக்கோவிலில் 2003 ஆம் ஆண்டு ஆவணியில் நடைபெற்ற மண்டலாபிஷேகத்திற் கலந்து கொள்ளுமாறு திருப்பணிச் சபையினர் குருமகாசந்நிதானம் அவர்களுக்கு விடுத்திருந்த அழைப்பு, இந்நாட்டிலே அவர்கள் திருத்தல யாத்திரை ஒன்றை மேற்கொள்வதற்குக்காலாக அமைந்தது.

அருள்மிகு கௌரியம்பாள் உடனுறை திருக்கேதீஸ்வரநாதர், கொழும்பு அருள்மிகு பொன்னம்பலவாணேஸ்வரர், திருக்கோவில், மன்னார் அருள்மிகு சித்திவிநாயகர், வவுனிக்குளம் அருள்மிகு அகிலாண்டேஸ்வரர், முறிகண்டி அருள்மிகு வழிப்பிள்ளையார், வண்ணை அருள்மிகு வைத்தீஸ்வரர், நல்லூர் அருள்மிகு கந்தசாமி கோயில், மாவிட்டபுரம் அருள்மிகு கந்தசாமி திருக்கோயில், தெல்லிப்பளை அருள்மிகு தூக்காதேவி, கீரிமலை அருள்மிகு நகுலேஸ்வரர், ஈழத்துச்சிதம்பரம், திருகோணமலை அருள்மிகு கோணேஸ்வரர் முதலிய திருக்கோவில்களுக்குச் சென்று வழிபாடாற்றினார்கள்; தாமகர்த்தாக்கள், சிவாச்சாரியார்கள் முதலியோரால் பூரண கும்ப மரியாதையுடன் வரவேற்கப்பெற்றார்கள்.

இலங்கை இந்துசமய விவகார அலுவல்கள் அமைச்சர் மாண்புமிகு தியாகராசா மகேஸ்வரன் அவர்களின் அழைப்பிற்கிணங்க 2003 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் குருமகாசந்நிதானம் அவர்கள் இரண்டாவது தடவையாக இந்நாட்டிற்கு எழுந்தருளினார்கள். நயினாதீவு அருள்மிகு நாகபூஷணி அம்பாள் ஆலய தரிசனத்தின் பின்னர் ஈழத்துச் சிதம்பரத்தில் அமைக்கப்பட்ட சைவசமய அறப்பணி நிலையத்தைத் திறந்து வைத்தார்கள். நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனக் கலாமண்டபத்தில் அரசு ஏற்பாடு செய்திருந்த ஆறுமுகநாவலர் குருபூசை விழாவிற்கு கலந்து கொண்டார்கள்; நல்லை ஆதீனக் குருமகா சந்நிதானம் ஸ்ரீஸ்ரீசோமசுந்தரதேசிக பரமசாரிய ஸ்வாமிகளுக்கும் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவித்தார்கள்.

இலங்கை இந்தியத் தமிழ் மக்களிடையேயுள்ள ஆன்மீக, மொழி, கலை, கலாசாரத் தொடர்புகள் மேலும் விருத்தியடையவும், “கடல் பிரித்தாலும் கருத்தால் பிரியாதவர்கள்” என்றநிலை மேலும் உறுதிப்படவும் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தின் இப்போதைய குருமகாசந்நிதானம் சீவளர்சீர் சிவப்பிரகாச தேசிக பரமசாரிய சுவாமிகள் அவர்களின் அருளாட்சி தொடர்ந்தும் வழிவகுக்கும் என்பதே நம் எல்லோரினதும் நம்பிக்கையுடைய பிரார்த்தனையுமாகும்.

→

தருவாவருதுறை ஆதினமுல் இலங்கையுல்

ஆண்டு	பெயர்	வீரகுடி / கௌரவம்
2002	திரு. இ. நமசிவாயம்	சித்தாந்த வித்தகர், பொற்கிழி, பொன்னாடை பாராட்டிதழ், மோதிரம்
2003	திரு. தி. மகேஸ்வரன்	அறப்பணிச்செல்வர்
2004	திரு. கே. எஸ். ஆர். திருஞானசம்பந்தன்	பொற்கிழி, மோதிரம், பாராட்டிதழ்
2005	சிவத்தமிழ்ச்செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி	சிவத்திருத்தொண்டர்
2006	திரு. கே. எஸ். ஆர். திருஞானசம்பந்தன் திரு. கே. கே. சுப்பிரமணியம் திரு. சி. கந்தசாமி சிவபூர். க. வைத்தீஸ்வரக் குருக்கள் திரு. கே. எஸ். ஆர். திருஞானசம்பந்தன் திரு. க. சச்சிதானந்தன்	தெய்வத் தமிழிசைச் செல்வர், பொற்கிழி சிவத்திருத்தொண்டர் சிவத்திருத்தொண்டர் சிவாகமச்செல்வர் துறைசையாதீன திருமுறைத் தோன்றல் சிவத்திருத்தொண்டர்
2007	திரு. த. சண்முகலிங்கம் திரு. சு. கனகரத்தினம் திரு. க. சிவபாலன் திரு. ந. நவரத்தினம் திரு. ச. விநாயகமூர்த்தி	சிவநெறிப்புரவலர் தெய்வத் தமிழிசைச்செல்வர் அடியார்க்கு அமுதூட்டும் அண்ணல் சிவத்திருத்தொண்டர் சிவத்தமிழ்ச்செல்வர்
2004	ஆம் ஆண்டில் திரு. ஏ. அனுசாந்தன், 2008 ஆம் ஆண்டில் திரு. செ. நவநீதகுமார் ஆகியோருக்கு துறைசையாதீனச் சமயப் பரப்புநர் பணி நியமன ஆணை வழங்கப் பெற்றது. ❀	

சிவபிரானாரி உலகம் உய்யும் பொருட்டு மேற்கொண்ட வீரதீரச் செயல்கள் இடம்பெற்ற சிவத்தலைநில்கள்

- * முப்பரம் எரிசெய்ய அருளிய தலம் - திருவதிகை வீரட்டானம்
- * பிரமனின் தலை கொய்யப்பட்ட தலம் - திருக்கண்டியூர்
- * அந்தகாசுரனைக் கொன்ற திருத்தலம் - திருக்கோவலூர்
- * தக்கனின் யாகத்தைத் தகர்த்து அவனின் தலை கொய்யப்பட்ட தலம் - திருப்பறியலூர்
- * சலந்தராசுரனைக் கொன்ற திருத்தலம் - திருவிழ்குடி
- * யானையின் தோல் உரிக்கப்பட்ட திருத்தலம் - வழுவுர்
- * காமன் எரிசெய்யப்பட்ட திருத்தலம் - திருக்குறுக்கை
- * எமனை உதைத்த திருத்தலம் - திருக்கடவூர்

- த. சண்முகநாதன், புத்தூர்.

முத்தி தருமி சிவத்தலைநில்கள்

- * தமிசிக்க முத்தி தருவது - சிதம்பரம்
- * பிறக்க முத்தி தருவது - திருவாரூர்
- * இறக்க முத்தி தருவது - காசி
- * நினைக்கமுத்தி தருவது - திருவண்ணாமலை
- * கேட்க முத்தி தருவது - மதுரை

பஞ்சபூதத் தலைநில்கள்

- * நிலம் - திருநாவி - திருவாரூர், காஞ்சிபுரம்
- * நீர் - அப்பு - திருவானைக்கா
- * நெருப்பு - தேயு - திருவண்ணாமலை
- * காற்று - வாயு - திருக்காளத்தி
- * ஆகாயம் - சிதம்பரம்

உ

தீருச்சிற்றம்பலம்

வாழ்க அந்தணர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீயதெல் லாமர னாமமே
கூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

தீருச்சிற்றம்பலம்

இந்து சாதனம்

Hindu Organ

email: editor @ hindu organ. com

விரோதி ஸூ சித்திரை மாதம் மீ 1ஆம் உ. (14.04.2009)

பாடமாக்க - பாடமும் ஆகும்!

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்புவரை, நல்ல ஒரு வழக்கம் நம்மக்களிடம் இருந்து வந்தது.

'அறஞ்செய்ய விரும்பு' எனத் தொடங்கும் 'ஆத்தி குடி,' 'அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்' எனத் தொடங்கும் 'கொன்றை வேந்தன்' ஆகியவற்றுடன் 'வாக்குண்டாம்' எனப்படும் முதுரை, வெற்றிவேற்கை, உலகநீதி, நல்வழி, நன்னெறி ஆகியவற்றையும் சிறுவயதிலேயே மனப் பாடம் செய்யும் வழக்கம் பரவலாக இருந்தது.

தம் பிள்ளைகளுக்கு 'ஏடு தொடக்கு' வதையும், பின்னர் பாடசாலைக்கு அவர்களை அனுப்புவதையும் இன்றியமையாத தம் கடமைகளாகக் கொண்டிருந்ததைப் போல், மேற்கூறியவற்றைத் தம் பிள்ளைகள் மனனஞ் செய்ய வேண்டும் என்பதிலும் பெரும்பாலான பெற்றோர், கண்ணும் கருத்துமாக

இருந்தார்கள் ; பிள்ளைகளுக்கு ஊக்கமும் உற்சாகமும் ஊட்டினார்கள்.

அந்தக் காலத்தில், உபயோகிக்கப்பட்ட சிறுவர்க்குரிய மொழி, சமயப் பாடப்புத்தகங்களில், மேற்கூறியவற்றுள் ஒன்றோ பலவோ சேர்க்கப் பட்டிருந்தன. அவற்றை மாணவர்கள் மனனஞ் செய்ய வேண்டும் என ஆசிரியர்களும் வலியுறுத்தினர்.

பெரியோர் சொல்லைத் தட்ட விரும்பாமல் - தட்ட முடியாமல் - பாடமாக்க வேண்டிய அனைத்தையும் பெருமளவிலான மாணவர்கள் பாடமாக்கினார்கள், போட்டி போட்டுக் கொண்டு பாடமாக்கினார்கள்.

அவற்றில் நம்பமுடியாத கற்பனைகள் இல்லை, நடக்கமுடியாத நிகழ்ச்சித் தொகுப்புகள் இல்லை. மாறாக, வாழ்க்கைக்குத் தேவையான - மகிழ்ச்சியும் திருப்தியும் அளிக்கக்

கூடிய, சீரும் சிறப்பும் மிக்க வாழ்க்கைக்குத் தேவையான - உண்மைகள், தத்துவங்கள், ஆலோசனைகள், அறிவுறுத்தல்கள், வழி காட்டிகள் போன்றவையே நிறைய இருந்தன. ஆனால் அவை அனைத்தையும் நன்றாக விளக்கிக் கொண்டு தான் - தமது வாழ்க்கைக்கு என்றுமே உதவியாக, உறுதுணையாக அவை இருக்கும் என்பதை நன்றாக உணர்ந்து கொண்டுதான் அக்காலத்துச் சிறுவர்கள் அவற்றைப் பாடமாக்கினார்கள் என்று சொல்லமுடியாது. சிறிய, எளிய, இனிய சொற்களில், மோனை எதுகைகளுடன் அழகுநடையில் அவை ஆக்கப்பட்டிருந்ததனாலும், அவற்றைப் பாடமாக்குவதை, பெற்றோர், உற்றார், கற்றோர் போன்றவர்களிடமிருந்து 'கெட்டிக் காரன், நல்லபிள்ளை' முதலிய "விருது"களைப் பெற வேண்டும் என்ற 'சிறுவயது' இலட்சியத்தை இலகுவில் ஈட்டுவதற்குரிய வழிகளுள் ஒன்றாக அவர்கள் கண்டுகொண்டதனாலும் அது சாத்தியமானது என்பதே பொருத்தமானது.

எனினும், விளையாட்டுச் சிறுவர்கள், காலப் போக்கில் வாலிபப் பருவத்துள் வளர் நடைபோடத் தொடங்க, ஆண்டும் அறிவும் அநுபவமும் முதிர முதிர. அர்த்தம் தெரியாமல் - அதைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல், முன்னர் பாடமாக்கியவை எல்லாம் அர்த்தம் நிறைந்தவையாகி அவர்களுடைய நெஞ்சைக் கவரத் தொடங்கின் நல்லவற்றைச் செய்து அல்லவற்றை அகற்ற அவர்களைத் தூண்டத் தொடங்கின. இன்றைய இளைஞர் பலரிடம் காணப்படும் அமைதியின்மை, ஆணவ வெறி,

அடிதடிப் போக்கு முதலியவை ஒப்பீட்டளவில் அந்தக் காலத்தவர்களிடம் அருந்தலாகவே இருந்ததற்குரிய பல்வேறு காரணங்கள் - சூழ்நிலைகளுள் அவர்கள் நீதிச் செய்யுள்களைப் பாடமாக்கியிருந்ததும் ஒன்று என்பதை மறுக்க முடியாது.

காலப்போக்கில் பாடப்புத்தகளை அச்சிட்டு வெளியிடும் பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டது. தொழில் பெறுவதற்குத் தகுதியானவர்களாக மாணவர்களை ஆக்குவது மட்டும் கல்வியின் நோக்கமாக முன் வைக்கப்பட்டது. இவை காரணமாக, நீதிச் செய்யுள்களைப் பாடமாக்குவது முக்கியமற்றதாகி விட்டது.

நமது எதிர்காலச் சமுதாயம் எப்படி இருக்கும்? இன்றைய நமது இளைஞர்கள் எதை நோக்கி, எங்கே சென்று கொண்டிருக்கின்றார்கள்? பரம்பரை பரம்பரையாக நாம் பின்பற்றி வரும் சைவத் தமிழ்ப் பண்பாட்டை அவர்களும் பின்பற்றுவார்களா? அன்பு, இரக்கம், ஈகை, தர்மம், உண்மை, நேர்மை, தெய்வபக்தி போன்ற விழுமியங்களுக்கு மதிப்பளித்து அவர்கள் ஒழுகுவார்களா? போன்ற கேள்விகள் உள்ளத்தைக்குடைய, நிச்சயமற்ற எதிர்காலத்தை நினைத்துக் கலங்குபவர்களுக்கு நாம் கூறக்கூடிய ஆலோசனை இதுதான்.

நீதிச் செய்யுள்களைப் பாடமாக்கும் பழக்கத்தை மீண்டும் நடைமுறைப்படுத்துவோம், நிலை நிறுத்துவோம். பாடமாக்கப்படுபவை "பாடமும்" ஆகி - 'படிப்பினை' ஆகி - பல தரப்பட்டோரை நல்வழிப்படுத்தும் என்பது நிச்சயம். ❀

நாவலர் சூத்ரமோதும் நற்றயர்மொலை

- கவிஞர் கிராசையா குகதாசலர்

(இந்துசாதனம் - 2009 பங்குனி - பக் 5 இன் தொடர்ச்சி)

தொட்டில் போடல்	கல்வீ
<p>13. நன்னரை ஞாண்கள் பூட்டி நறுந்துகில் ஆடை மாட்டி மின்னனை மேனி மீது மிகுஅணி மணிகள் நாட்டி நன்னரும் பணிகள் காட்டி நாவல ராவர் தம்மைப் பன்னரும் தொட்டில் போட்டுப் பாடித் தாலாட்டுஞ் சொன்னார்.</p>	<p>18. கிறையருள் கூட நல்லூர் கிருக்குமா வறிவு மிக்கோன் துறையதீர் புலமை யான சுப்பிர மணிய ரென்னும் நிறைவுறு பாத்தி யாயர் நிகரில ரவரே கல்வீ குறைவறக் கற்க நல்ல குருவெனத் தேர்ந்த றிந்தே.</p> <p>19. சென்றவ ரில்லம் நாடிச் சிறப்புகள் பலவுஞ் செய்து நின்றவர் பாத மீது நிலமுறத் தாழ்ந்து வேண்டி அன்றலர் கமலம் போல அலர்ந்திடு வதனம் நோக்கி நன்றவர் பாடங் கேட்க நல்கிடும் அருளை யென்ன.</p>
<p>சீகைவருவித்தல்</p> <p>14. பரந்தபல் ஆசை யாலே பரமதம் மாறல் போக்கி அரன்திரு முறையு ராணம் ஆகம நூல்க ளாக்கி பரன்நெறி முறையை யிந்தப் பாரினில் நாட்ட வந்தார் சிந்தனின் சீகைம ழித்துச் சந்தணம் நீறு சேர்த்தார்.</p>	<p>20. முன்புநீன் றின்ன வாறு முகமன்கள் செய்கு வார்மேல் அன்புறு முகத்த ராகி அணைத்தெடுத்த குருகி ருத்தி நன்புடை நாட்கு றித்தே நன்றுநீர் வாரு மென்று கின்புட னனுப்பி வைத்தார் எண்ணருங் குருவின் மிக்கார்.</p> <p>21. நற்றவர் குறித்த வோரை நாவல ராகு மாறு முற்றவுஞ் செய்து வந்தார் முன்னுற அமர்ந்தி ருந்தே சற்குரு சொல்லச் சொல்லத் தமிழ்மொழி நூட்ப மெல்லாம் கற்றிடு மாசை யாலே கருத்தொடு கேட்டு வந்தார்.</p>
<p>சோறுட்டல்</p> <p>வேறு</p> <p>15. தக்கநறும் பால்பயறு பச்சரிசீ சேர்த்து முக்கனியும் சர்க்கரையு மொக்கஅமு தாக்கி மிக்கலையுஞ் சைவஅமு துண்டதனை வளர்ப்பார்க் கக்கறையாய்த் திருநாளில் அமுதுசெய் வித்தார்.</p>	<p>22. வாக்குண்டா மென்ற மைந்த வரிசையுள் நீதி நூல்கள் நோக்குண்ட நீகண்டு மற்றும் நுவலரெண் கவடி யோடு நாக்கொண்டு வியாசர் சொல்ல நம்பியார் வீரரவி னோடு பாக்கொண்டு எழுதி வைத்த பாரதக் கதைக ளெல்லாம்.</p> <p>23. அக்கறை யாகக் கேட்டே அதிலெழு ஐயம் தீர தக்கவ ரோடு சேர்ந்து தர்க்கித்து அதன் னுள்ளே தொக்கிநல் தத்து வங்கள் தோன்றிடாப் பொருள்க ளெல்லாம் மிக்குயர் வீளக்கமோடு மிகச்சீல நாளிற் கற்றே.</p>
<p>ஏடுதொடக்கல்</p> <p>வேறு</p> <p>16. நற்சைவப் பாட சாலை நாட்டினிற் பலதா பித்தே அற்றவர் மோகந் தீர்க்க ஆங்கில மொழியும் போதித் துற்றுழி உதவி நின்ற உத்தமர் கற்க நன்னாள் சற்குரு கையாலேடு சால்புறத் தொடக்கி வைத்தார்.</p>	<p>24. பாலனாய்த் தோன்றி வேலன் பாதக வடிவ குரன் காலனாய் மாறி வேலாற் கதறிட மார்பி ளந்தே கோலமா மஞ்சை ஏறிக் குக்குடக் கொடியும் பெற்ற சீலமா புராணந் தன்னைச் செப்புக என்று கேட்டார்.</p> <p>25. பந்தம தாகிப் பார்மேற் பரவியே யோது வார்க்கு முந்தையின் வீனைகள் யாவும் முருகரு ளாலே நீங்கி கிந்திர ராகு வாழ்வை யிப்புவீ யளிக்க வல்ல கந்தவேள் புராண மோதிக் கருத்தகும் விளம்ப லுற்றார்.</p>
<p>வளர்ச்சி</p> <p>17. தளர்வுறு நடை நடந்து தண்டமிழ் சைவ மேன்மை ஒளிர்வுறப் பிரசங் கங்கள் உயர்ந்த நூலாக்க லென்றே அளவுறு பணிக்கு வந்தார் ஆண்டவன் அருளி ளாலே வளர்ப்பிறை யெனவ ளர்ந்தே வயதின் ல் ஐந்த டைந்தார்.</p>	<p>25. பந்தம தாகிப் பார்மேற் பரவியே யோது வார்க்கு முந்தையின் வீனைகள் யாவும் முருகரு ளாலே நீங்கி கிந்திர ராகு வாழ்வை யிப்புவீ யளிக்க வல்ல கந்தவேள் புராண மோதிக் கருத்தகும் விளம்ப லுற்றார்.</p> <p>✽ (தொடரும்)</p>

அநுபவம் - அற்புதம் - ஆனந்தம் - 3

சென்னை மேற்கு மாம்பலத்தில் சக்கரபாணி வீதியில் தன் குடும்பத்தினருடன் வசித்து வந்தார் திரு. என். ராம மூர்த்தி என்பவர். ஏழைகள் என்றோ செல்வந்தர்கள் என்றோ சொல்லமுடியாத நடுத்தரக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த அனைவருமே தெய்வபக்தி மிக்கவர்கள்.

மூத்த மகள் கௌரிக்கு 1981 நவம்பரில் திருமணம் நடைபெற்றது. இதற்குப் பத்து நாட்களின் பின்னர், திரு. ராமமூர்த்தியின் மனைவிக்கு இரண்டு கண்களிலும் கோளாறு ஏற்பட்டது.

எந்தப் பொருளைப் பார்த்தாலும், அது இரண்டு இரண்டாகத் தோன்றியது.

எதிரே ஒருவர் நின்றால், பக்கத்தில் அவரைப் போன்ற இன்னொருவர் நிற்பதாகத் தோன்றும். அடுப்பில் வெண்கலப் பானையிற் சாதம் கொதிக்கும்போது, பக்கத்தில் மற்றுமொரு வெண்கலப் பானையிலே சாதம் கொதித்துக்கொண்டிருக்கும்.

எது உண்மை, எது பொய் என்பது தெரியாது.

சாதம் வெந்து போய் விட்டதா என்பதை அறிய, எந்தப் பானைக்குள் கரண்டியை விடவேண்டும்? கடைசியில் எந்த அடுப்பிலிருந்து பானையை இறக்கி வைக்க வேண்டும்? இரண்டு கணவர், இரண்டு பிள்ளைகள்!

ஒவ்வொரு கணமும் ஏற்பட்ட கஷ்டங்கள், தடுமாற்றங்கள், குழப்பங்கள்..... மிகப் பயங்கரமானவை.

அக்காலத்திலே சென்னையிலே பிரபலமாயிருந்த கண் வைத்தியநிபுணர் ஒருவரிடம் தன் மனைவியை அழைத்துச் சென்றார் திரு. இராமமூர்த்தி.

கண்களை நன்றாகப் பரிசோதித்தார் கண் வைத்திய நிபுணர்.

“இது வயதுக் கோளாறு. சில சமயம் பார்வையே போய்விடலாம்....” எனக் குறிப்பாகச் சொன்னவர். “ஒரு கண்ணாடி எழுதிக் கொடுக்கின்றேன் வாங்கிப் போட்டுக் கொள்ளுங்கள்” என்றார்.

வைத்திய நிபுணருக்கு ஐம்பது ரூபாய் கொடுத்த திரு. இராமமூர்த்தி நாற்றைம்பது ரூபாவுக்கு மூக்குக் கண்ணாடி வாங்கி மனைவிக்குக் கொடுத்தார்.

ஆனால் ...முன்னர் சில சமயங்களில் மங்கலாகத் தெரிந்த இரட்டை உருவங்கள் இப்போது மிகத் தெளிவாக - பிரகாசமாகத் தெரியத் தொடங்கின.

இனி என்ன செய்வது? யாரிடம் போவது? என்ற ஒன்றுமே தெரியாமல் மனம் உடைந்து போனார்கள் கணவனும் மனைவியும்.

நாள்கள் சில இப்படியே கழிந்தன. தீவிர சிவபக்தர்களான அவர்களுக்கு, சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் வேளைகளிலே சமயப் பிரசங்கங்களைக் கேட்டுவந்த அவர்களுக்குச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் கண்பார்வை இழந்ததும் இறைவனருளால் அதை மீண்டும் பெற்றுக்கொண்டதும் நினைவிற்கு வந்தன.

ஆழமாகச் சிந்தித்து இருவரும் ஒரு முடிவுக்கு வந்தனர். கண் பார்வை குணமாக வேண்டிப் பிரார்த்தித்து ஒரு மண்டலம் திருமுறைப் பாராயணம் செய்வதெனத் தீர்மானித்தனர்.

பிள்ளையார் சந்நிதானத்திற் சங்கற்பஞ் செய்து கொண்டார்கள்.

பிள்ளையார் துதியாக “ஐந்து கரத்தனை” என்ற பாட்டையும், நால்வர் துதியாக “பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த” என்ற பாடலையும் பாடிவிட்டு, சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருவேகம்பத்திற் பாடிய “ஆலந்தான் உகந்து” எனத் தொடங்கும் பதிகத்தையும் திருவாரூறிற் பாடிய “மீளா அடிமை” எனத் தொடங்கும் பதிகத்தையும் காலை, மாலை இருவேளையிலும் மனமுருகிப் பாராயணஞ் செய்தார்கள்.

அவர்களுடைய நம்பிக்கையும் விடாமுயற்சியும் வீண்போகவில்லை.

நாளுக்கு நாள் குணமடையத் தொடங்கிய கண் பார்வை, பாராயணத்தின் முடிவிலே பூரணமாகக் குணமாகிவிட்டது.

கண்ணாடி இன்றியே, முன்னரைப் போல் எல்லா வேலைகளையும் சரியாகவும் விரைவாகவும் செய்து முடிப்பதற்குத் திருமதி இராமமூர்த்தியால் முடிந்தது.

அவர்களுடைய கடவுள் நம்பிக்கை மேலும் வலுவடைய வாழ்க்கையும் சிறப்புற்றது. ✽

தான் இழந்த கண்பார்வையை, இறைவனை வேண்டித் தீருப்பத்கங்களைப் பாடி மீள்பெற்றவர் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் என்பது பெரியபுராணம் கூறும் வரலாற்றுச் செய்தி.

அந்தத் தேவாரங்களைப் பக்தியுடன் பாராயணஞ் செய்து பார்வைக் கோளாறு நீங்கப் பெற்றாள். சென்னையைச் சேர்ந்த ஒரு குடும்பப் பெண், தென்னிந்தியா தருமபூ ஆதீன “ஞானசம்பந்தம்” இதழிலே சில ஆண்டுகளின் முன்னர் கடித உருவில் வெளிவந்த விபரங்களைக் கட்டுரையாக்கியுள்ளோம்.

சொல்லிய பாட்டின் பொருளுரைந்து சொல்லுவோம்.

திருஞானசம்பந்தர் முதன் முதலில் திருப்பிரமபுரத்திற் பாடியருளிய திருப்பதிகத்தின் மூன்றாம் நான்காம் பாசுரங்களின் பதவுரை, பொழிப்புரை ஆகியவற்றைத் தருகின்றோம். கருத்தை அறிந்து கொண்டால், கச்சுறுருகிப் பாடலாம்.

திருஞானசம்பந்தர் திருப்பதிகம்

தலம்: திருப்பிரமபுரம் பண்: நட்பாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒருமை பெண்மை உடையன் சடையன் விடை
ஊரும்மீவனென்ன
 அருமையாக உரை செய்ய அமர்ந்தென துள்ளங்கவர்
கள்வன்
 கருமைபெற்றகடல் கொள்ளமீதந்ததோர் காலம்மீது
வென்னப்
 பெருமைபெற்ற பிர மாபுரமேவிய பெம்மான் இவனன்றே.

ஒருமை - ஒரு (இடப்) பாகத்தில், பெண்மையுடையன் - பெண் தன்மையை (உமாதேவியை)க் கொண்டவன், சடையன் - சடைக்கற்றையை உடையவன், விடை ஊரும் இவன் - எருதேறி அருளுகின்றவன், என்ன - என்று, அருமையாக - அரிய பெருமைகளைப் பாராட்டி, உரைசெய்ய - தொழுமாறு, அமர்ந்து - விரும்பி, எனது உள்ளம் கவர் கள்வன் - என்னைத் தன்வயப்படுத்திக் கொண்டவன், கருமைபெற்ற - கருநிறம் பொருந்திய, கடல்கொள்ள - கடல் கவரும்படி எழ, கிது - இப்பதி, ஓர்காலம் - முன்னொரு காலத்தில், மிதந்தது என்ன - தோணியாகி மிதந்தது என்னப் புராணங்கள் புகழும்படி, பெருமை பெற்ற - சிறப்பு வாய்ந்த, பிரமாபுரமேவிய - சீகாழியின் கண் எழுந்தருளியுள்ள பெம்மான் இவன் - பெருமானாகிய இவனே.

பொழிப்புரை: தன் இடப் பாகத்திலே உமாதேவியாரை உடையவன், சடைக் கற்றையை உடையவன், எருதேறி அருளுகின்றவன் எனப் பாராட்டித் தொழுமாறு அமர்ந்திருந்து என்னைத் தன்வயமாக்கிக் கொண்டவன். முன்னொரு காலத்திலே கடல்கோள் ஏற்பட்ட வேளையிலே தோணியாக மிதந்து நின்ற சீகாழியில்

எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே. (எனக்குப் பாலூட்டியவன்)

மறைகலந்த ஒலி பாடலோடாடல ராகிமழுவேந்தி
 கிறைகலந்தகினை வெள்வளை சோரஎன் உள்ளங்கவர்
கள்வன்
 கறைகலந்தகடி யார்பொழில் நீடுயர் சோலைக்கதிர் சிந்தப்
 பிறைகலந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மான் இவனன்றே.

மறை ஒலி கலந்த - வேதத்தின் சுரங்களோடு கூடிய, பாடலோடு - சாமகானத்தோடு, ஆடலர் ஆகி - திரு நடனத்தை உடையவர் ஆகி, மழு ஏந்தி - மழுவினைத் தரித்து, கிறைகலந்த - கையினிடத்துப் பொருந்திய, கினை வெள்வளை - வெள்ளிய வளையல்கள் எல்லாம், சோர - சோர்ந்து விழுமாறு, என் உள்ளம் கவர்கள்வன் - என்னைத் தன்வயப்படுத்திக் கொண்டவன், கறைகலந்த - இருள் செறிந்த, கடி ஆர் - மணம் பொருந்திய, பொழில் - பூஞ்சோலைகளிடத்தும், நீடு உயர் சோலை - நீண்டு உயர்ந்த சோலைகளிடத்தும், கதிர் சிந்த - தனது ஒளிக்கதிர்கள் சிந்தும்படி, பிறைகலந்த - சந்திரன் பொருந்தித் தவழ்கின்ற, பிரமாபுர மேவிய - சீகாழியின் கண் எழுந்தருளிய. பெம்மான் இவன் - பெருமானாகிய இவனே

பொழிப்புரை:- வேத ஒலிகளுடன் கூடிய பாடல்களுக்கு ஏற்பத் திருநடனஞ் செய்பவர் ; மழுவாயுத்ததை ஏந்தியவர் ; என் கையில் நான் அணிந்த வெள்ளி வளையங்கள் கழன்று விழும்படி என்னைத் தன்வயப்படுத்தியவர் ; இருள் நிறைந்த, நீண்டு உயர்ந்த பூஞ்சோலைகளுடே தன் ஒளிக் கதிரகளைச் செலுத்துகின்ற சந்திரன் தவழ்கின்ற சீகாழிப் பகுதியில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே (எனக்குப் பாலூட்டியவர்) ❀

அன்பே சீவம்

- கவிஞர் வ. யோகானந்தசிவம் -

அன்பைப் ரிடித்தால் ஆக்கம் சேர்க்கும்
 அணுவைப் ரிடித்தால் அழிவைச் சேர்க்கும்
 அன்பைப் ரிடிக்கப் பற்றை விடுங்கள்
 அன்பு வடிவன் ஆவான் மனிதன்

அன்பு வடிவே சீவம தாகும்
 அனைத்து உயிரும் ஒன்றாய்த் தோன்றும்
 அன்பு மலர்ந்தால் ஒற்றுமை கூடும்
 ஆக்க வழிசமு தாயம் வளரும்

வாழும் சமயம்

- வசந்தி தயாபுரி -

இயற்கையின் கூறுகள் யாவுமே இறை வடிவங்கள்! இந்தச் சிந்தனையின் வழியேதான் தெய்வ வழிபாடு தோற்றம் பெற்றது. வேதங்கள் இறை பற்றிய சிந்தனையை வெளிப்படுத்த, உபநிடதங்களோ வேதசாரமாக உருப்பெற்றன. அவை, உண்மைப் பொருளைத் தேடுவனவாய், மகான்களின் சிந்தனைக் கருவூலங்களாய் வளர்ச்சி பெற்றன. அதனுடன் மனித சமுதாயம் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒழுக்கநெறிகள் குறித்தும் அவை பல கருத்துக்களைக் கூறின.

ஞானிகள் உணர்ந்த இவ்வுண்மைகள் மக்களிடையே கொண்டு சேர்க்கப்படலும், நடைமுறை வாழ்வின் பின்னிப் பிணைக்கப்படலும் அவசியமாயிற்று. வழிபாட்டு முறைகளும் நம்பிக்கைகளும் வளர்ந்தன. அவை பக்தி மார்க்கமாகப் பரிணமித்தன. இறைவனைக் காட்சி நிலையில் காண்பது, பாடிப் பணிவது என்பன அதன் செயற்பாடுகளாயின. நாயன்மாரும் ஆழ்வார்களும் முன்னெடுத்த பக்தி இயக்கம் இதன் பாற்பட்டதே. அது படிப்படியாக மக்கள் இயக்கமாக மலர்ச்சி பெற்றது. சராசரி மனிதனிடத்து இறையுணர்வை ஊட்டுவதில் அது பெரும்பங்கு வகித்தது. பண்ணமைந்த பாடல்களும் புராண இதிகாசங்களும், உபநிடதக் கருத்துக்களை எளிமைப்படுத்தித் தந்தன. வாழ்வின் சகல அம்சங்களிலும் சமயம் பிரிக்கமுடியாததொரு கூறாகிற்று.

இறை அருட்சக்தியின் நிலைக்களன்களாகத் தோன்றியவை கோயில்கள்! "சமுதாய மைய நிலையங்களாக" அவை முதன்மை பெற்றுத் திகழ்ந்தன. மகான்களின் பாதங்கள் பட்டு அவை புனிதம் பெற்றன. தெய்வ சாந்நித்தியம் பெருக, கோயில்களில் வழிபாட்டு முறைமைகள் நிலைபெற்றன. மனித சமுதாயத்தைச் செவ்வனே வழிநடத்துவதில் அவை பெரும் பங்கு ஆற்றின.

வருடங்கள் உருண்டோட, சமுதாயத்தின் செல்நெறியில் மாற்றங்கள், கருத்துக்கள் எல்லாமே விமர்சனத்துக்கு உள்ளாகத் தொடங்கின. மாற்றங்களுக்கு ஈடு கொடுக்கும் பொருட்டு அவை தம்மை மீள்கட்டமைப்புச் செய்யவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது.

சமயம் பல முனைகளிலுமிருந்து மிகுந்த தாக்குதலை எதிர்கொண்டது. அறங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டன.

சமூகம் எதையுமே அறிவு பூர்வமாகவும் தருக்கரீதியாகவும் மட்டுமே புரிந்து கொள்ளத்தலைப்பட்டது. ஆன்மீகத்தை அறிவு பூர்வமாகப் புரியவைப்பது நடைமுறைச் சாத்தியமான விடயமன்று! வாதப் பிரதிவாதங்களுக்கு

அப்பாற்பட்டு, அவற்றையெல்லாம் கடந்து நிற்பதே ஆன்ம அனுபூதி! எனினும், அதைச் சமூகத்தின் மத்தியில் சேர்ப்பதற்கு, அன்றைய நிலையில் சடங்குகளும் சம்பிரதாயங்களும் கைகொடுத்தன. அவை அவசியமானவை ஆகவும் அமைந்தன. இன்றோ, சடங்குகளும் ஆரவாரங்களும் பெருகிவிட்ட நிலையில், சமயத்தின் உண்மைகள் மறக்கப்படும் ஆபத்தை நாம் எதிர்நோக்குகிறோம்.

ஆன்மா என்றுமே சுதந்திரமானது. அது இறையுடன் நேரடியாகப் பேசவும் கலக்கவும் வல்லது. நூல்களும் ஆசான்களும் இன்னும் பலவும் "மனிதனுள் உறங்கிக் கிடக்கின்ற ஆன்மீக உணர்வைத் தட்டியெழுப்ப மட்டுமே உதவமுடியும்" என்கிறார் சுவாமி விவேகானந்தர். ஆழ்ந்த மனப்பக்குவத்துடன் செய்யப்படும் பிரார்த்தனை இறைவனுடன் எம்மைப் பிணிக்கின்றது. மாறாக, அற்புதங்களைத் தேடி அலைவதாலும், சடங்கு சம்பிரதாயங்கள் மீது அளவிறந்த ஈடுபாடு கொள்வதாலும் ஆன்மசக்தி இழக்கப்படுகிறது.

பழமை, புதுமை எதுவாயிருப்பினும் நல்லவற்றை நாடுதலே நலம் பயக்கும். கிரியை முறைகள் மிதமிஞ்சும் நிலையில் இளம் தலைமுறையினர் பல கேள்விகளை எழுப்பக் காண்கிறோம். அவை, நாளடைவில் மதத்திலிருந்து அவர்களை அந்நியப்படுத்திவிடலாம். மானுடத்தின் அலவங்களைத் தணிப்பதில் மதத்தின் பங்கு குறித்த குழப்பங்களும் அவர்களிடையே ஏற்படலாம். காலத்துக்குக் காலம் இத்தகைய நிலைகள் தோன்றியுள்ளதை நாம் காண்கிறோம். அப்போதெல்லாம் மனித நேயச் சிந்தனையை முன்வைத்த பலரை வரலாறு எமக்குக் காட்டி நிற்கிறது. புறநிலைச் செயற்பாடுகள் பெருகியதைக் கண்டித்த சித்தர்களும் அத்தகையோரே!

அன்பையும் சிவத்தையும் ஒன்றாகக் காண்பது, சக மனிதனின் துயரில் பங்குகொள்வது போன்ற பண்பு மலர்ச்சிகளைச் சித்தர்கள் வற்புறுத்துகின்றனர்.

'பக்தி இயக்கம் சராசரி மனிதனிடம் கிட்டு வந்த இறையுணர்வுக்கு கிரியை முறைகளின் பெருக்கத்தினாலும் புறநிலை ஆசாரங்களாலும் தடைகள் ஏற்பட சூழ்நிலைகளில் அவற்றை விமர்சனத்து உண்மையைப் பற்றி நிற்க மாறு வற்புறுத்தினர் சித்தர்கள்'

சமய உண்மைகளை மக்களிடம் பதிய வைப்பதற்கும் இறையுணர்வை ஏற்படுத்துவதற்கும் சமயக் கிரியைகள் உதவும். ஆனால் சமயக் கிரியைகளைச் செய்யவும் சம்பிரதாயங்களைப் ரீன்பற்றுவதும் மட்டும் தான் சமயம் ஆகிவிடா. நால்வரைப் போன்று மக்களிடம் சமய எழுச்சியை ஏற்படுத்தக்கூடிய பல செயற்பாடுகள் இன்றைய காலகட்டத்தின் தேவை.

என்று இந்தியச் சிந்தனை மரபு என்ற நூலில் பேராசிரியர் நா. சுப்பிரமணியன் கூறுகிறார்.

சமயம் எவ்வாறு சாதாரண மனிதனைச் சென்ற

வாழல் சமயம்

டையலாம் என்பதை “செயன்முறை வேதாந்த”மாக சுவாமி விவேகானந்தர் விளக்குகிறார். பசித்திருப்பவனுக்குச் சமயத்தைப் போதிப்பது எந்தவகையில் நியாயமானது என்ற கேள்வியை அவர் பல தடவைகள் எழுப்புகிறார். சமூக ஒட்டுறவுக்கான தளமாகவும் மனிதரிடையே அன்பை வளர்க்கும் நெறியாகவும் இருந்ததே - இருக்க வேண்டியதே சமயம்! சடங்குகளின் வளர்ச்சியாக அது மாறுகின்றபோது ஆன்ம வளர்ச்சி குன்றத் தொடங்குவது கண்கூடு!

இந்துமதம் இன்று மிகவும் இக்கட்டானதொரு கால கட்டத்தில் உள்ளது. துன்பக்கேணியாகிவிட்ட வாழ்வில், மக்களின் சோகச் சுமைகளை இறக்கிவைக்க, ஆறுதல் பெற, தீர்வைக் காண்பிக்க, சமயத்தின் பங்களிப்பை அவர்கள் நாடிநிற்கிறார்கள். உன்னதமான - பழைமையான மதம், ஆழமான உண்மைகள், அர்த்தமுள்ள பல கிரியைகள் என்ற எதையுமே எவரும் மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால் வாழ்வின் அடிப்படைத் தேவைகளுக்கே அல்லாடும் மக்களுக்கு நாம் செய்யும் சேவைகள் சமயத்தை இன்னும் அர்த்தமுள்ளதாகக் வேண்டும்.

இன்று நம்மவர் வேற்று மதங்களின்பால் ஈர்க்கப்படுவதற்கு நாமும் எமது தூரநோக்கற்ற செயற்பாடுகளினால் ஒரு வகையில் வழிசமைத்துக் கொடுக்கிறோம். இன்றைய சவால்கள் பல நூறு வருடங்களின் முன்புகூட இருந்தவைதான். ஆனால் தொண்டை முன்னிறுத்திய அப்பரும், பக்தி இயக்கத்தையே நடத்திய சம்பந்தரும் மக்களின் வாழ்வோடு சமயத்தைப் பொருத்திக்காட்டிய மாணிக்கவாசகரும், சுந்தரரும் மக்களிடையே சமய எழுச்சியைத் தோற்றுவித்தனர். ஆனால் இன்றைய

சவால்களோ எமது காலடி மண்ணைக் கரைப்பனவாய்க் கூர்மைபெற்றுள்ளன. அவற்றின் ஆணிவேரைத் தேடியறிவதும் களைவதும் எம்முன்னுள்ள பணிகள்!

சகிப்புத்தன்மை, இந்துக்களின் மேலான பண்பு ! எல்லா மதங்களையும் மதிக்கக் கற்றுத்தருவது எமது சமயம். எல்லா மதங்களையும் மதக்காழ்ப்பின்றி அரவணக்கும் அதேவேளை, உண்மையான இந்துக்களை உருவாக்கவும் எமக்கென ஒரு செயற்றிட்டம் அவசியமாகிறது. வரலாற்றின் பல்வேறு காலகட்டங்களில் பக்தி இயக்கங்கள் தோற்றம் பெற்றமைக்கும், மகான்கள் அவற்றை நெறிப்படுத்தியமைக்கும் காரணம் அவர்கள் இந்த நோக்கத்தை முன்னிறுத்தியதேயாகும்.

எங்கெல்லாம் நாம் பாராமுகமாக இருந்தோமோ, அங்கெல்லாம் உலக இலாபங்களைக் காட்டியும், உதவிக்கரம் நீட்டியும், மனங்கள் மாற்றப்படுகின்றன. சமூக நோக்கற்ற எமது சில செயற்பாடுகளும் கேலிப் பிரசாரங்களுக்கு வசதியாகின்றன. மதத்தின் பெயரால் நாம் செய்ய வேண்டிய சமூகப்பணிகள் எம்முன் குவிந்து கிடக்கின்றன. எமது ஆற்றல் அவற்றை நிறைவேற்றுவதில் செலவழிக்கப்படவேண்டும்.

அன்பு - மனிதநேயம் - சமத்துவம் என்பன இறை தத்துவத்தின் படிநிலைகளாக, நிலையான சமய உண்மைகளாகப் போதிக்கப்பட வேண்டியது அவசியம். இந்துசமயம், சமூகத்தின் நலன் நோக்கியதாகத் தன்னை நெகிழ்த்தியும் புதுக்கியும் கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு செய்யுமிடத்து எதிர்காலத் தலைமுறை உண்மையான இந்துமதத்தைப் புரிந்துகொள்ள முயற்சி செய்யும்; அதனை வாழவைக்கும்.

இடம்பெயர்ந்து இடைத்தங்கல் முகாமில் இருப்பவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட பொருள்களை யாழ் அரசாங்க அதிபர் K. கணேஸ் அவர்கள் வழற்றுக்கொண்டு அதற்கான கடிதத்தை சபையின் மாரீசைச் செயலாளர் இரா. செல்வவழிவேல் அவர்களுக்கு வழங்குவதையும் திட்டமிடல் பணிப்பாளர் ம. நிரதீபன், சபையின் கௌரவ அச்சகப் பொறுப்பாளர் கை. க. விசாகரத்தினம், உதவிச் செயலாளர் தி. மாணிக்கவாசகர் ஆகியோர் அருகில் நிற்பதையும் படத்தில் காண்க.

சமயம் ஒரு வாழ்வியல் - 4

- கலாநிதி மனோமணி சண்முகதாஸ் -

இயற்கையை மனிதவாழ்வியலோடு இணைப்பது சமயம். எம்மைச் சுற்றியுள்ள காட்சிகளை இறைவன் கோலங்களாகப் பார்க்கும் பயிற்சி ஒன்று தேவை. பருவமாற்றங்களால் இயற்கை காட்டும் வண்ணங்களையும் வடிவுகளையும் ஊன்றிக் கவனிக்கும் நிலை எம்மை நல்வழிப்படுத்தும் என்ற உண்மையை சமயகுரவர்கள் அறிந்திருந்தனர். மனிதனின் சுற்றுப்புறச் சூழல் அவனை மகிழ்வுட்டும். அழகிய கோலங்களைக் காணும்போது தன்னையும் அழகுபடுத்த வேண்டும் என்று மனிதனுக்குத் தோன்றுவது இயல்பாக உள்ளது. பலர் கூடும் இடங்களில் அழகான சூழல் அமைக்கவேண்டும் என்ற கவின்மரபும் தோன்றியுள்ளது.

சைவம் ஒரு வாழ்வியலாக இருப்பதை எமக்கு உணர்த்த முன்னோர் செய்த முயற்சிகளின் ஒரு பெறு பேறாகத் தேவாரப்பதிகங் கள் கிடைத்துள்ளன. இறைவனைப் பற்றிய பதிகங்களில் மனித வாழ்வியலை வளம் படுத்தும் சிறந்த பண்புகளையும் அவர்கள் இணைத்துள்ளனர். மனித நிலையில் இறைவன் பற்றிய எண்ணத்தை ஏற்படுத்தச் சில வழிகளையும் காட்டியுள்ளனர். அந்தவகையில் மனிதன் விரும்பும் நிலைகளைச் சட்டி அதனூடே இறைவன் பற்றிய ஒரு மனப்பதிவைப் பெறலாம் என உணர்த்தியுள்ளனர். மனித வாழ்வியலில் இன்றும் வண்ணமும் வடிவமும் இன்றியமையாதவை என்ற கருத்து நிலை பெற்றுள்ளது. இளமை முதல் முதுமை வரை இக்கருத்துப் பேசப்படுகிறது. மனிதனைச் சிலவேளைகளில் இனங் காட்டும் சாதனங்களாகவும் வண்ணமும் வடிவம் அமைகின்றன.

வண்ணம் மனித உறுப்புகளில் மிக இன்றியமையாத கண்களுக்கு விருந்தாக அமைவது. இயற்கையின் வண்ணங்கண்டு மகிழும் மனிதனுக்கு அந்த வண்ணங்களுடாக ஒரு வழிபாட்டு நெறியையும் காட்டும் பணியைத் தேவாரம் செய்துள்ளது. கண்ணில் தெரியும் வானம், முகில், மலை, கடல், ஆறு, மரம், செடி, கொடி, மலர், சுனை, மடு, ஓடை, நிலவு, ஞாயிறு எனப் பல வற்றையும் பார்க்கும்போது அவற்றின் வண்ணத்தையும் வடிவையும் மனதில் பதியவைப்பது மனிதனுடைய அழகுணர்வால் ஏற்படும் அநுபவமாகும்.

பொன்வண்ணம், கருநிறக்குவளை, பால்நிறமதியம், வெண்ணிறு, செஞ்சடை, பொன்னைவகுத்தன்னமேனி, செய்யார், கருவரை, செங்கண்கருங்கயல், செங்கண்மால், கரியகண்டத்தார், செங்கண்மேதி, பைங்கண்வாளை, வெண்பொடி, செந்நெல், வெண்மலர், கரியமிடறு, கருமேதி, பச்சைமேனியார், வெண்கொடி, வெள்வளை செவ்வழல், நீலநெய்தல், பச்சையான், பொன்மலர், செங்கால், வெள்ளெருக்கு, வெண்மதி போன்ற தொடர்கள் வண்ணங்களின் வேறுபாட்டை விளக்கிக் காட்டுகின்றன. தேவாரங்களில் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ள இத்தகைய தொடர்கள் வண்ணங்கள் பற்றிய வேறுபாட்டையும் தெளிவையும் உணர்த்துகின்றன. மனிதன் விலங்குகளையும் செடி கொடிகளையும் கூர்ந்து நோக்கும் போது இவ்வேறுபாடுகளை அறிந்து கொள்ள முடியும். அத்துடன் வண்ணங்களின் தோற்றம் காட்டும் அழகாலும் ஈர்ப்பு அடைகிறான். இத்தகைய ஈர்ப்புநிலை உலகியல் வாழ்க்கைக்கு மட்டுமன்றி ஆன்மீக வாழ்க்கைக்கும் அவனை அழைத்துச் செல்லவல்லது.

வண்ணங்களை இறையுணர்வுடன் இணைத்து நோக்கும் மனப்பக்குவம் மன திற்கு அமைதியையும் பரவசத்தையும் ஏற்படுத்தும். மனித அழகு நிலைக்கு அப்பால் ஒரு தெய்வீக அழகைக் காணும் நிலை தோன்றும். கண்ணுக்குத் தோற்றாத இறைவனைக் காண்பதற்கு வழி செய்யும். இயற்கையின் பேராற்றலை உணரும்போது அவற்றை ஆக்கிய ஓர் அற்புத சக்தியைப் பற்றிய எண்ணம் உண்டாகும். அந்தச் சக்தியை இயற்கையின் உருவமாகக் காணும் மனப் பக்குவம் ஏற்படும். இறைவன் எங்கும் நிறைந்திருக்கிறான் என்ற மெய்யுணர்வு தோன்றும்.

வழிபாட்டில் வண்ணங்கள் அழகுநிலையில் இணைக்கப்பட்டபோது மனிதன் அதனால் ஈர்க்கப்பட்டான். செம்மை, வெண்மை, பொன்னிறம், நீலம், பச்சை, கருமை என்ற அடிப்படையான வண்ணங்கள் எங்கும் இயற்கை நிலையில் இணைந்திருந்தன. சிவனுடைய அருட்சிறப்புகளில் அழகுக்கோலம் ஒன்றாக அமைவது. செய்யமேனி, கறைக கண்டம், செஞ்சடை, பச்சைமேனி, பொன் வண்ணமேனி எனத் திருக்கோலம் உருவாகிற்று மனித வாழ்வியலிலும் பல்வேறுநிலைகளில் இத்தகைய வண்ணங்கள் இணைந்து கொண்டன. ஆடை, அணிகள், வண்ணப்பூச்சு, இருப்பிட அழகு நிலை என எங்கும் வண்ணங்கள் இணைய மனிதன் அழகை ஆராதீக்கும் குணமுடையவனாகினான். அவன் பேச்சிலும் நடையுடையாவனையிலும், ஏனைய செயற்பாடுகளிலும் வண்ணங்களைப் பொருத்தமாக இணைத்துக் கொண்டான்.

தனிமனிதனுடைய வாழ்விருப்பிடங்களை விட பொதுவான ஓர் உறைவிடமாகக் கோயில் தோன்றிய போது வண்ணமும் வடிவம் பலரும் கண்டு பரவசமடையும் நிலை தோன்ற வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இறைவனின் திருக்கோலங்களில் வண்ணத்தையும் வடிவையும் கண்டு பக்தியுணர்வுடன் வழிபடும் மரபும் தோன்றியது. திருவுருவத்தில் இறைவன் அழகை எல்லோரும் இணைந்து நின்று காணும் ஒரு பொதுமையான ரசிப்புத் தோன்றியது. தனிமனித நிலையில் வண்ணங்களாலும் வடிவாலும் அழகுபடுத்த முடியாதவர்களும் அழகைக்கண்டு மெய்மறந்து நிற்கும் அற்புதநிலை ஏற்பட்டது.

இத்தகைய ஒரு பக்தி நெறியை மனித வாழ்வியலோடு இணைத்த சமயகுரவர்கள் காலத்தால் முற்பட்டவர்கள். ஆனால் அவர்கள் பாடிவைத்த பாடல்கள் வண்ணத்தையும் வடிவையும் பற்றிய ஓர் உணர்வை இன்றும் நாம் பெறுவதற்கு உதவுகின்றன. இயற்கை யழகிலே பெரிதும் ஈடுபட்ட இளவயதினரான சம்பந்தரது தேவாரப் பாடல்களில் இப்பண்பு மிக்கோங்கியுள்ளது. அலையும்

வண்ணமும் வடிவம் மனித எண்ணங்களையும் இதயங்களையும் என்றுமே ஈர்ப்பவை. இயற்கையின் ஸ்தலைக் காட்டி அதனூடாக இறைவனின் அருளையும் உணர்ச்சியும் தேவாரத் திருமுறைகளில் மனித வாழ்வை வளம் படுத்தும் பல பண்புகளும் நிறைந்துள்ளன.

மனத்தை இயற்கை அழகால் நெறிப்படுத்தும் அன்பு நெறியாகச் சமயத்தை எமக்கு அறிமுகம் செய்த சம்பந்தரது பாடல் அதற்குச் சான்றாக உள்ளது

‘வண்ணமுகல்வன்ன வெழ்வண்ணலொடு கண்ணமல் வண்ண மலர்மேல் நண்ணவனு மெண்ணாயி விண்ணவர்கள் கண்ணவனலங் கொள்பத்தான் வண்ணவன நுண்ணிடையி னெண்ணாயி வன்ன நடையின் மொழியினார் தண்ணவண மாளிகை செறிந்த விசை யாழ் மருவு தேவரகுவே.’

மாணவர் பகுதி

email: exam @ hinduorgan. com

மாணவர் செல்வங்களே!

வணக்கம்.

“அகரமுதல எழுத்து எல்லாம் ஆத்
பகவன் முதற்றே உலகு.”

- திருக்குறள்

உலக மொழிகளிலுள்ள எழுத்துக்கள் அனைத்திற்கும் ‘அ’ மூலமும் முதலுமாக அமைகிறது. அதுபோல, உலக உயிர்கள் அனைத்திற்கும் இறைவனே மூலமும் முதல்வனும் ஆவான்.

சமயவாழ்வு ஒழுக்கமாக வாழ்வதற்கு உறுதுணையாக இருக்கும். இந்துசாதனத்தின் மாணவர் பகுதிக்கு உங்கள் ஆக்கங்கள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. ‘சமய வாழ்வும் மாணவர்களும்’ என்பதை அடிப்படையாகக்

கொண்டு சுருக்கமாக உங்கள் ஆக்கங்களை எழுதி அனுப்புங்கள். தகுதியானவை பிரசுரிக்கப்படும்.

மாணவர்களே! அடுத்த இதழிலிருந்து மாணவர்களுக்கான வினாக்கள் வெளிவரவுள்ளன. இந்து சாதனத்தில் இடம்பெறும் விடயங்களிலிருந்து இவ்வினாக்கள் கேட்கப்படும். சரியான விடை, சரியான விடைகளை எழுதி அனுப்புவார்களுக்குப் பரிசும் உண்டு.

மாணவர்களே இந்து சாதனத்தை முழுமையாகப் படிப்புகள். உங்கள் ஆக்கங்களை எழுதியனுப்புங்கள்.

இந்துசாதனம்.
கல்லூரி வீதி, நீராவிபடி.
யாழ்ப்பாணம்.

- குருநாதன்

சைவசமய அறிவை வளர்ப்போம்

விநாயகர்

தொகுத்தளிப்பவர்: இரா. செல்வவடிவேல்

11. ‘கம்’ மென்று இரு - காரியம் ஆகும். இதன் பொருள் யாது?

இது வழக்கிலுள்ள ஒரு பழமொழி - சம்மா இருந்தால் காரியமாகி விடும் என்பது பொருளன்று. “கம்” என்பது கணபதி மந்திரத்தின் மூலமந்திரமாகும். கணபதியைப் பற்றிக்கொள் காரியம் கைகூடும் என்பதே இதன் பொருள்.

12. ‘சங்கடஹர சதுர்த்தி’ என்பதை விளக்குக?

ஒவ்வொரு மாதத்திலும் பெளர்ணமி கழிந்த நான்காம் நாள் சங்கடஹர சதுர்த்தி எனப்படும். இந்நாளில் இரவில் ஒன்பது மணிக்கு மேல் சந்திரனைப் பார்த்த பிறகே விநாயகர் வழிபாடு நடைபெறும். மாசி மாதத்தில் வருவது மஹாசங்கடஹர சதுர்த்தி எனப்படும். செவ்வாய்க்கிழமைகளில் பொருந்தி வருமாயின் சிறப்பானது.

13. விநாயகருக்குரிய விரத நாள் கள் எவை?

வெள்ளிக்கிழமை, விநாயக சதுர்த்தி, சங்கடஹர சதுர்த்தி என்பன.

14. கணபதியைத் தலைவராகக் கொண்ட புராணம் எது?

பார்க்கவபுராணம் என்னும் விநாயக புராணம்.

முருகன்

1) முருகனுக்குரிய பல்வகைப் பெயர்களையும் எழுதி, அவற்றின் பொருளையும் தருக.

- முருகன் அழகுடையவன்(முருகு: அழகு)
- குமரன். இளையவனாய் எழுந்தருளியிருப்பவன்
- குகன்- அன்பர்களின் இதயக்குகையில் எழுந்தருளியிருப்பவன்
- காங்கேயன் கங்கையில் தாங்கப்பட்டவன்
- சரவணபவன் சரவணப்பொய்கையில் உதித்தவன்
- சேனாதிபதி தேவர்களின் சேனைத்தலைவன்
- சுவாமிநாதன் தந்தைக்கு உபதேசித்தவன்

8. வேலன்

வேலினை ஏந்தியவன்

9. கந்தன்

ஆறு உருவங்களும் உமாமகேஸ்வரியால் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டவன்

10. கார்த்திகேயன்

கார்த்திகைப் பெண்களினால் வளர்க்கப்பட்டவன்

11. சண்முகன்

ஆறுமுகங்களை உடையவன்

12. தண்டபாணி

தண்டாயுதத்தைக் கரத்தில் ஏந்தியவன்

13. சுப்பிரமணியன்

மேலான பிரமத்தின் பொருளாக இருப்பவன்

14. வடிவேலன்

அழகுடைய வேலை ஏந்தியவன்

15. ஆறுமுகன்

ஆறுமுகங்களையுடையவன்

16. குருநாதன்

தந்தைக்குக் குருவாக இருந்து உபதேசித்தவன்

2) சோடச (16) சுப்பிரமணிய முர்த் தங்கள் எவை?

1. சத்திதரர்
2. ஸ்கந்தன்
3. சேனாபதி
4. கஜவாகனர்
5. சரவணபவன்
6. கார்த்திகேயன்
7. சுப்பிரமணியர்
8. குமாரசாமி
9. ஷண்முகன்
10. தாரகாரி
11. சேநாதி
12. பிரமசாஸ்தாமூர்த்தி
13. வள்ளிகல்யாண சுந்தரர்
14. பாலசுப்பிரமணியர்
15. கிரௌஞ்சபேதனர்
16. மயூரவாகனர்

3) முருகப்பெருமானின் பன்னிரண்டு திருக்கைகளிலும் உள்ள ஆயுதங்களின் பெயர்களை வரிசைப்படுத்தி எழுதுக. முருகப் பெருமானின் வலது புறம் உள்ள ஆறுகரங்களில்

1. அபயகரம்
2. கோழிக்கொடி
3. வச்சிரம்
4. அங்குசம்
5. அம்பு
6. வேல் முதலியனவும்

இடப்புறம் உள்ள ஆறுகரங்களில்

1. வரதகரம்
2. தாமரை
3. மணி
4. மழு
5. தண்டாயுதம்
6. வில் முதலியனவும் உள்ளன.

4) முருகப்பெருமானின் ஆறுமுகங்களும், பன்னிரண்டு கைகளும் செய்யும் தொழில்கள் யாவை?

ஆறுமுகங்கள்:

1. உலகுக்கு ஒளிதருவது ஒரு முகம்
2. வேள்வி காப்பது ஒருமுகம்
3. அடியார் குறைநீக்கி அருள் புரிவது ஒருமுகம்
4. வேத ஆகமப்பொருளை விளக்குவது ஒருமுகம்
5. அதர்மத்தை அழித்து தருமத்தை காத்தல் ஒருமுகம்
6. வள்ளிக்கு (ஆன்மாக்களுக்கு) மகிழ்வைத்தருவது ஒருமுகம்

பன்னிரண்டு கைகள்:

1. முதலிரு கைகள் தேவர்களையும் முனிவர்களையும் காக்கின்றன.
2. 3 ஆவது கை அங்குசம் செலுத்துகிறது.
3. 4 ஆவது கை தொடையில் அமர்த்தியுள்ளது.
4. 5 ஆவது 6 ஆவது கைகள் வேலைச்சுழற்றுக்கின்றன.
5. 7 ஆவது கை முனிவர்க்கு பொருளை விளக்குவது.
6. 8 ஆவது கை மார்பில் உள்ள மாலையோடு சேர்ந்துள்ளது.
7. 9 ஆவது கை வேள்வியை ஏற்கிறது.
8. 10 ஆவது கை மணியை ஒலிக்கிறது.
9. 11 ஆவது கை மழையை அருளுகின்றது.
10. 12 ஆவது கை மணமாலை சூட்டுகின்றது.

(திருமுருகாற்றுப்படையில் காணப்படும் கருத்து)

5) முருகப்பெருமானின் தலையில் உள்ள கிரீடத்தில் உள்ள ஐவகை உறுப்புகள் எவை?

1. கிம்புரி
2. கோடகம்
3. பதுமம்
4. மகுடம்
5. தாமம்

6) வள்ளி - தெய்வயானை, வேல் ஆகியோர் எவ்வெவ் சக்தியின் அம்சமாவர்?

வள்ளி - இச்சாசக்தி, தெய்வயானை - கிரியாசக்தி, வேல் ஞானசக்தி (முருகனுக்கு வலது புறத்தில் வள்ளியும் இடது புறத்தில் தெய்வயானையும் உள்ளனர்.)

7) ஆறுபடை வீடுகள் எவை?

1. திருப்பரங்குன்றம் (மதுரைக்கு அருகில்)
2. திருச்சீரலைவாய் (திருச்செந்தூர்)
3. திருவாவணங்குடி (பழனி)
4. திருஏரகம் (சுவாமி மலை)
5. குன்றுதோறாடல் (திருத்தணிகை முதலியவை)
6. பழமுதிர்ச் சோலை (மதுரைக்கு அருகில்) என்பன

8) சூர சங்கரத்தின் தத்துவம் யாது?

ஆணவமலம் நிறைந்த உயிரே சூரன். ஆணவம் அதிகரித்த நிலையில் உயிர் இறைவனை ஒரு போதும் காணாது. ஆணவத்தை ஒழித்தால்தான் இறைவனோடு ஒன்ற இயலும். ஆணவத்தைப் போக்கவல்லவரான இறைவன், உயிர்களின் மீது கொண்ட கருணையால் உயிர்களின் ஆணவமாகிய சூரனின் ஸ்தூல உடம்பைப் போக்கி (ஆணவமலம் நீங்கிய சூரனின்) ஆத்மாவைத் தன்னுடன் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறான் என்பதே சூரசம் காரத்தின் உட்கருத்தாகும்.

9) முருகனுக்கு வழிபாடு செய்யக் கூடிய முக்கிய நாள்கள் எவை? சஸ்டித்தி, விசாகம், கிருத்திகை நட்சத்திரங்கள், செவ்வாய்க் கிழமை, வெள்ளிக் கிழமை ஆகியவை.

10) வெள்ளிக்கிழமை விரதத்தின் சிறப்பை எழுதுக.

வெள்ளிக்கிழமை விரதம் முருகனுக்கு மிகவும் சிறப்பானது. இவ்விரதத்தில் நினைத்ததன் பயன் கைகூடும். இதன் சிறப்பை,

'வெள்ளிநாள் விரதந்தானே விண்ணவர் உலகைக் காத்த வள்ளல்தன் விரதமாகும், மற்றது புரிந்த மேலோர் உள்ள மேல் நினைந்த வெல்லாம் ஒல்லையின் முடியுமன்றே'

என்று கந்தபுராணம் உயர்வாகச் சொல்கிறது. ❀

(வளரும்)

THE CONCEPT OF 'GOOD SHEPHERD' : IS IT UNIVERSAL?

Prof. A. Sanmugas, Ph. D. (Edinburgh), Emeritus Professor.

The concept of 'Good Shepherd' is mainly spoken in Christian religion. But comparative religious studies have shown to us that the concept of Good Shepherd is found in most of the religions. God or His messengers were considered as Good Shepherds. This concept must have evolved among the people who led the pastoral life. A good shepherd rears the cattle and brings them safely to the cattle - shed. Similarly, God, like the shepherd, looks after the human beings. This has been taken as an excellent metaphor to express the God's gracefulness towards the people. Jesus Christ said "I am the Good Shepherd. A good shepherd will give his life for a sheep." (Jovan, Chapter 10 Verse 11.) Sacred Al Quoran refers to the disciples as cattle and it insists that stray sheep should be brought back to the cattle.

Vaishnava religion speaks of this concept. One of the incarnations of Lord Vishnu is Krishna. Krishna lives in a society where pastoral life ('Gokula valvu) prevails. He Himself rears the cattle and uses His sacred flute to keep the cattle and the human beings in order. Vaishnava hymns speak highly of this concept. Nammalvar in his Tiruvaymoli says:

‘நீக்க மில்லா அடியார்தம்
அடியார் அடியார் எங்
கோக்கள் அவர்க்கே குடிகளாய்ச்
செல்லும் நல்ல கோட்பாடே’

"The crowded devotees and their devotees and their devotees are our cows. They go as Lord's citizens and it is a good concept."

Nammalvar refers to the concept itself. In the West, it is the sheep, but in the East, especially in India, it is the cow.

In the light of the above discussion, one would ask whether this concept of "Good shepherd" is found in Saiva religion. The answer is yes. Saint Sundarar in his very first Tevara Patikam sings as follows:

“நாயேன்பல நாளுநனைப் பின்றிமனத் துன்னைப்
பெயய்த்திரிந் தெயத்தேன் பெறலாகாவருள் பெற்றேன்
வேயார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூருட்
டுறையுள்
ஆயாவுனக் காளாயினி யல்லேலென லாமே”

Sundarar refers Lord Shiva as "aya (ஆயா) 'Shepherd". 'ayam' (ஆயம்) is the herd of cows. The relationship between the Lord and the people are referred to in Saiva Siddhantam as Pati-Lord of the Soul; and Pacu- the Soul that has been fettered by Pacam. Here the people are referred to as 'cows'. Lord Shiva, the Supreme Being as a Good Shepherd guides the cows through good paths to eternal happiness.

Taking the above facts into consideration, one can safely say that the concept of 'Good Shepherd' is Universal.

The article reveals that the concept of "Good Shepherd", generally attributed to Christianity is found in other religions as well.

சைவபரிபாலன சபை தோற்றமும் வளர்ச்சியும் பணிகளும் - 25

சைவபரிபாலன சபையின் பணிகள் பொருட்குறைவால் தளர்வெய்தும் நிலை அடைந்த சமயங்களில் யாழ்ப்பாணத்தில் அக்காலத்திருந்த நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார்களும் சைவப்பற்றுள்ள தனவந்தர்களும் தாமாகவே முன்வந்து கைகொடுத்து உதவினர். அவற்றுட் சில பின்வருமாறு:

அ) யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார், யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொச்சி, மலையாளம் முதலிய இடங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்த புகையிலையில் கண்டி (500 இறாத்தல்) ஒன்றுக்கு ஆறேகால் சதவீதம் மகமை (வர்த்தகர்கள் தங்களுக்குள்ளே ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் ஒதுக்கீடு) ஏற்படுத்தி அவ்வாறு சேகரித்த பணத்தை வருடந்தோறும் இந்துக் கல்லூரிக்கு உபகரிப்பதாக 1899ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் கூட்டம் கூடித் தீர்மானம் மேற்கொண்டனர். இதனால் வருடந்தோறும் இருநூறு (200) ரூபா சேர்ந்தது. இம்முயற்சிக்கு பெரிதும் உறுதுணையாக இருந்தவர் அக் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் நீதவானாக இருந்த திரு. T. M. தம்பு ஆவார்.

ஆ) பருத்தித்துறை வர்த்தகர்கள் தாம் இந்தியாவிலிருந்து தருவிக்கும் நெல்லில் கரிசு (200 புசல்) ஒன்றுக்கு கால் ரூபா வீதம் மகமை ஏற்படுத்தி அவ்வாறு

சேகரித்த பணத்தை 1899 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் தொடக்கம் இந்துக் கல்லூரிக்கு உபகரித்து வந்தார்கள். அவ்வாறு சேர்ந்த பணம் ரூபா 127 - 69 சதமாகும். இம்முயற்சியில் பெரிதும் ஈடுபட்டவர் அக் காலத்தில் பருத்தித்துறையிலே ஆராய்ச்சி உத்தியோகத்தராக இருந்த திரு. இ. பொன்னம்பலம் அவர்களாவர்.

இ) 1899 ஆம் ஆண்டு தை மாதம் இரண்டாம் திகதி வடமராட்சியைச் சேர்ந்த சைவப் பிரமுகர்கள் பலர் பருத்தித்துறை சித்தி விநாயகர் கோவிலிலே ஒரு கூட்டம் கூட்டி பருத்தித்துறையைச் சேர்ந்த வர்த்தகர்கள் அல்லாதோர் தங்களாலியன்ற பொருளுதவி புரியத் தீர்மானித்தனர். அக்கூட்டத்தில் வாக்களிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 2361 சதம் 94 ஆகும். கூட்டத்திலேயே ரூபா 843 சதம் 94 வசூலானது.

ஈ) யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த சுருட்டு வியாபாரிகளில் அநேகர் தமது சுருட்டுக் கொட்டகைகளில் உண்டியல் பெட்டிகளை ஏற்படுத்தி அப்பெட்டிகளில் சேர்ந்த பணத்தை இந்துக் கல்லூரிக்கு உபகரித்துவந்தனர். இவ்வாறு கிடைத்த தொகை ரூபா 242 - 42 ½ சதம் ஆகும்.

உ) யாழ் குடாநாட்டிலுள்ள நொத்தாரிசுமர்கள், உத்தியோகத்

தர்கள் மாதாந்தம் இயன்ற தொகை உபகரித்தனர். இதில் நொத்தாரிசுமார் உபகரித்த தொகை மட்டும் ரூபா 188 - 06 சதம்.

ஊ) வண்ணார்பண்ணை கிழக்கு, ஐயனார் கோவிலடி, ஒட்டுமடம், கொட்டடி, ஆணைக்கோட்டை ஆகிய இடங்களிலே வாழ்ந்தோர் வளவு ஒன்றிலிருந்து இரண்டு அல்லது மூன்று தென்னை மரங்களை இந்துக் கல்லூரிக்கு சாட்டி விட்டிருந்தார்கள். இதனால் சேர்ந்த தேங்காய் 7172 ஆகும். அதை விற்று வந்த பணம் 124 ரூபா 14½ சதமாகும். இவ்வாறாகப் பொருள் சேகரிப்பதில் முன்னின்று உழைத்தவர் “மாவடித்தம்பி” என அழைக்கப்பட்ட திரு. இ. இரகுநாதன் அவர்களாவர்.

ஈ) அக்காலத்தில் “இந்திரசபா” என்ற பெயர் கொண்ட நாடகக் குழு நாடகங்கள் நடத்தி வந்தது. அதிலே ஒரு நாள் நாடகத்தில் வரும் பணத்தை இச்சபைக்குக் கிடைக்கவும் அத்தினத்தில் அதிக பணம் சேருவதை உறுதி செய்தும் கொண்டவர்கள். திரு. வை. சண்முகம், திரு. R. N அருளம்பலம் ஆகியோராவர். இதன் மூலம் ரூபா 225 கிடைத்தது. ✽ (வளரும்)

அனுசரணை:

கஜமுகன் ஹாடவெயர்

147, 149, ஸ்ரான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.